

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA EKONOMICKÁ

Bakalářská práce

**Přínosy titulu European Green Capital pro rozvoj města na příkladu
Nantes**

**Benefits of the European Green Capital Award for the urban
development on the example of Nantes**

Karolína Paulová

Plzeň 2021

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

„Přínosy titulu European Green Capital pro rozvoj města na příkladu Nantes“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího bakalářské práce za použití pramenů uvedených v přiložené bibliografii.

Plzeň dne 9. května 2021

v. r. *Karolína Paulová*

Zde bych chtěla poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce, panu RNDr. Janu Koppovi PhD., za odborné vedení, cenné rady, čas při konzultacích a trpělivost, neboť bez toho by nebylo možné tuto práci zkompletovat.

Obsah

Úvod	7
1 Cíle práce	8
2 Teoretická část	9
2.1 Environmentální politika.....	9
2.1.1 Předmět environmentální politiky.....	11
2.1.2 Historie environmentální politiky	13
2.1.3 Cíle a zásady environmentální politiky	15
2.1.4 Nástroje environmentální politiky	16
2.2 Přístupy hodnocení životního prostředí měst	18
2.3 Městský management.....	20
3 Titul European Green Capital Award	21
3.1 Historie titulu EGCA	22
3.2 Podmínky pro získání titulu EGCA	23
4 Metodika	25
5 Nantes European Green Capital 2013	26
5.1 Porovnání jednotlivých vítězů titulu EGCA 2010-2020.....	27
5.2 Projekt Nantes 2013.....	31
5.3 Fáze projektu Nantes 2013	32
5.3.1 Energetická náročnost	33
5.3.2 Kvalita vody.....	34
5.3.3 Místní příspěvek ke globální změně klimatu.....	34
5.3.4 Hluk.....	36
5.3.5 Selektivní sběr odpadu	36

5.3.6 Doprava	37
5.3.7 Městská zeleň.....	39
5.3.8 L'île de Nantes.....	42
5.3.9 Kultura.....	45
5.3.10 Zhodnocení projektu Nantes 2013	45
Diskuse	47
Závěr	49
Seznam použitých zdrojů	51
Seznam tabulek.....	55
Seznam obrázků	56
Seznam grafů	57
Seznam zkratek	58

Abstrakt

Abstract

Úvod

Dnes více než dvě třetiny Evropanů žijí ve městech. Městské oblasti koncentrují většinu environmentálních výzev, jimž naše společnost čelí, ale také spojují odhodlání a inovace, aby je vyřešily. Jelikož je udržitelný rozvoj jeden z nejzákladnějších předpokladů pro dlouhodobé fungování měst, začaly vznikat projekty, které jsou podporovány místní samosprávou a Evropskou Unií. Ty pak mohou poskytnout nástroje, které těmto problémům budou předcházet a tím mají možnost je řešit. V Evropě existuje řada plánů a politických nástrojů pro udržitelnost životního prostředí. Patří mezi ně například Referenční rámec pro udržitelná Evropská města, Přesná strategie pro městské životní prostředí nebo Financování zelených iniciativ.

Jedním z možných nástrojů propagace, která by mohla městům pomoci při snaze o udržitelný rozvoj, je udílení ceny European Green Capital (dále jen EGC), kterou hodnotí Evropská komise od roku 2008. Cena EGC byla koncipována tak, aby toto úsilí podporovala a odměňovala snahu měst o zlepšení kvality života, životního prostředí a hospodářství v jednotlivých sférách. EGCA je udělována každý rok městu, které dokazuje svou schopnost zlepšovat kvalitu života obyvatel, přístup k životnímu prostředí a v neposlední řadě závazky k trvalým cílům spojeným s udržitelným rozvojem. Město by mělo později sloužit jako vzor a inspirace pro další uchazeče o tento titul. Také by mělo propagovat ověřené a účinné environmentální postupy. Jednotlivé pokroky měst jsou jejich největší odměnou, ale získání tohoto prestižního evropského titulu vede města k investicím do dalšího úsilí podporovat kvalitu života a zvyšovat podvědomí ostatních měst o vážnosti této problematiky. Ocenění umožňuje městům vzájemně se inspirovat a sdílet osvědčené postupy a projekty.

1 Cíle práce

Hlavním cílem bakalářské práce je analyzovat přínosy titulu European Green Capital Akward (dále jen EGCA), které město Nantes obdrželo v roce 2013. Práce se zabývá hodnocením přínosu titulu EGCA pro město Nantes v jednotlivých tématech životního prostředí, díky kterým je možno vyhodnocovat a porovnávat kandidáty k získání ceny. Výzkum bude prováděn na základě studia strategických dokumentů, evaluačních zpráv, terénního šetření a dalších zdrojů.

Mezi další cíl práce patří porovnání měst, která získala titul EGCA v letech 2010-2020. Porovnání měst bude prováděno na základě environmentálních témat, díky kterým Evropská komise a odborníci na životní prostředí hodnotí jednotlivé kandidáty o titul EGCA.

Dále bude dílčím cílem analyzovat vývoje jednotlivých projektů Nantes 2013, zda došlo k jejich splnění a jaký měly vliv na podmínky života obyvatel Nantes.

2 Teoretická část

V teoretické části mé bakalářské se budu věnovat konkretizaci titulu EGCA, jeho historii, podmínkám pro získání tohoto prestižního titulu a kandidatuře měst. Také se budu zabývat dílčími pojmy tohoto tématu jakou je environmentální politika, její nástroje, cíle a historie. Cena EGC je totiž jedním z politických nástrojů, který podporuje udržitelný rozvoj evropských měst. Dále budu diskutovat možné přístupy k hodnocení životního prostředí měst.

2.1 Environmentální politika

O environmentální politice lze pojednávat jako o nástroji strategicky zaměřeného na ochranu životního prostředí. Její hlavní smysl je ve snaze o dlouhodobou, koncepční a systematickou aktivitu, která napomáhá subjektům provádějícím tuto činnost dosáhnout jejich cílů. Mezi nejdůležitější předměty zkoumání environmentální politiky patří zejména závažnost problémů týkajících se životního prostředí, možnosti a metody řešení těchto problémů a vybírat nejvhodnější nástroje použitelné pro řešení. Dále také lze zmínit správu přírodních zdrojů a způsob jejich ochrany, metody zavedení celkové rovnováhy mezi činnostmi společnosti a dosažení udržitelného rozvoje v přírodě (Ritchelová et al., 2007, str. 5).

Také lze environmentální politiku definovat jako soubor nejrůznějších opatření a prostředků, díky nimž se při řízení určitého celku, kterým se může chápat stát, region, podnik apod., může vědomě chránit životní prostředí (Envi web, 2017).

Lisá a Pána (2012) chápou pojem environmentální politika jako širší okruh zájmů spojených procesy, aktéry a vazbami, které realizují a následně utvářejí její finální podobu. Berou ji jako konkrétní činnost zaměřenou na tři různé aspekty. V první řadě se jedná o politickou aktivitu, která pomáhá plnit jednotlivé cíle na uchování podoby fungujících ekosystémů v souladu s životními potřebami obyvatelstva. Dále na ni nahlíží jako na nástroj k řešení problémů životního prostředí a v neposlední řadě berou environmentální politiku jako pomůcku při udržitelném souladu mezi přírodním a uměle vytvořením prostředí pro život. Pojem environmentální politika zahrnuje všechna vládní opatření zaměřená na životní prostředí. Mezi tato opatření řadíme například hodnocení stavu životního prostředí a vyhodnocení tohoto znečištění v souvislosti s hrozbou, kterou představuje blahobyt člověka na ekosystémy. Největším znečišťovatelem životního prostředí je těžký průmysl, který produkuje prach, oxid siřičitý, oxid uhličitý, oxidy dusíku a další toxické látky. Dalšími velkými producenty těchto

škodlivých látek a také hluku jsou doprava a výstavba veřejné infrastruktury (Knoepfel, 2007, str. 9).

Environmentální politika hraje klíčovou roli při určování a zlepšování stavu našeho životního prostředí. Evropské politiky v oblasti životního prostředí se od svého založení v roce 1972 (Rada Evropských společenství) výrazně rozvinuly a bylo přijato několik stovek právních aktů zabývajících se otázkami životního prostředí. V mnoha případech se environmentální politika vyvíjela ještě dříve na vnitrostátní úrovni. Při prvním vývoji evropských a vnitrostátních politik v oblasti životního prostředí se mnoho organizací zaměřilo na specifické problémy životního prostředí. Vzhledem k tomu, že žádný konkrétní politický nástroj nemůže poskytnout řešení všech problémů, škála politik se od sedmdesátých let postupně rozšiřuje, aby se mohly řešit stále složitější problémy v oblasti životního prostředí a souvisejících zdravotních problémů (European Environment Agency, 2016, str. 5).

Environmentální politiku je možné klasifikovat podle různých hledisek. Následující klasifikace dle Šimíčkové (2006) uvádí úroveň environmentální politiky a příklady subjektů, které se podílejí na její tvorbě:

- Mezinárodní (globální) environmentální politika, kterou zastřešují společenstva jako Organizace spojených národů, Mezinárodní unie pro ochranu přírody a přírodních zdrojů a další mezinárodní instituce.
- Regionální environmentální politika je politika integračních uskupení a organizací, jakou jsou např. Evropských společenství (respektive Evropské unie), Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj atd. Právě do této skupiny lze zařadit udílení titulu EGCA pro evropská města.
- Státní environmentální politika, resp. politiky vlád jednotlivých států.
- Environmentální politika regionů, která se zabývá územními orgány v jednotlivých zemích (např. krajů).
- Lokální environmentální politika měst a obcí. Tyto vlády později rozhodují o dalších projektech souvisejících se získáním titulu EGCA.
- Politické aktivity nevládních organizací, které stále více ovlivňují formování politik všech výše uvedených subjektů.

Evropská unie má velmi významný vliv na způsob, jakým jsou politiky v oblasti životního prostředí koncipovány a realizovány v mnoha různých částech světa, ale zejména v Evropě.

Jordan (2005) se ve své práci zabývá tím, jak Evropská unie reaguje na řadu různých problémů, včetně úbytku biologické rozmanitosti, změny klimatu a znečištění vody či ovzduší. Analyzuje mnoho důležitých způsobů, jimiž se Evropská unie v těchto tématech vyvíjí ve spolupráci s vnitrostátními a mezinárodními politikami v oblasti životního prostředí. Evropská unie má nelehký úkol v této životně důležité oblasti, jakou je zajistit přizpůsobení rychle se vyvíjejícím výzvám jednadvacátého století.

Evropská unie zasluhuje celosvětově vedoucí postavení v rámci boje proti změně klimatu a ochrany životního prostředí. Důsledkem je rozvinutý institucionální rámec a legislativní systém. Zvyšující se trend ochrany životního prostředí v současné době již výrazně zasahuje do mnoha oblastí dalších politik Unie, jako je vnitřní trh, doprava, energetika, průmysl, zemědělství, ochrana spotřebitele aj. Také díky tomuto zvýšení povědomí o životním prostředí se rozhodla EU odměňovat města za jejich snahu o zkvalitnění životního prostředí. Tato města jsou vybírána Evropskou komisí. Mezi hlavní instituce EU, které jsou aktivní v oblasti ochrany životního prostředí jsou základní orgány Unie a specializované evropské agentury. Jedním takovým orgánem je například Rada pro životní prostředí, která má na starosti také obezřetné využívání zdrojů a ochranu lidského zdraví. Zabývá se rovněž mezinárodními environmentálními otázkami, zejména v oblasti změny klimatu (Šplíchalová, 2017, str. 21). Evropská Unie se v roce 2010 zavázala k udělování titulu těm evropským městům, které předloží dokumenty k podpoře udržitelného rozvoje a ochrany životního prostředí uvnitř měst i mimo ně. Spolu s odborníky předložila 12 hlavních environmentálních témat, díky kterým je možné města porovnávat. Tito odborníci na dané ukazatele životního prostředí jsou pověřeni právě institucemi EU.

2.1.1 Předmět environmentální politiky

Jako hlavní předmět environmentální politiky považuje Jugrová (2018) především životní prostředí, jeho funkce a podstatu koncepce udržitelného rozvoje.

Životní prostředí je vše kolem nás, co utváří přirozené podmínky pro existenci organismů včetně člověka a je předpokladem jejich dalšího vývoje. Jeho složkami jsou zejména ovzduší, voda, horniny, půda, organismy, ekosystémy a energie. Základní funkce životního prostředí jsou zejména surovinová základna, asimilační kapacita a přírodní prostředí. Všechny složky a funkce životního prostředí jsou omezeny velikostí planety Země. S vývojem lidské

společnosti a stále se zvyšujícími nároky člověka vedou ke znehodnocování životního prostředí (Šimíčková, 2006, str. 35).

Soukupová (2011) chápe životní prostředí jako koncept umožňující vnímání a chápání vztahů mezi člověkem a přírodou. Obecně lze během vývoje pozorovat jistý posun v chápání životního prostředí. V počátku bylo pojmáno jako pasivní, statická příroda, která je brána v potaz jen jako trpný prvek. Později byla definice upravena tak, že životní prostředí charakterizovala jako aktivní, dynamický prvek, který doznává změn, vyvíjí se, a tak je na něj třeba nahlížet.

V zájmu každého jedince je žít v pestrém, bohatém a vyváženém prostředí, které je schopno samo reagovat na změny a vyrovnat se s nimi. Hlavním předpokladem pro existenci společnosti je dostupnost a kvalita základních přírodních zdrojů jako jsou voda, vzduch, půda a energie. Tyto zdroje nám dále poskytují možnosti obživy rostlinou nebo živočišnou formou. Pro dosažení hmotného životního standardu využíváme nerostné a energetické bohatství, které nám příroda nabízí. Proto je v zájmu lidské společnosti usilovat o udržitelný rozvoj a předcházet jeho poškození překročením mezí únosnosti ekosystémů a vyčerpání tak zdrojů potřebných pro život (Maier, 2012, str. 12).

V roce 1987 byl Světovou komisí pro životní prostředí pojem udržitelný rozvoj definován jako vývoj, který dokáže uspokojit potřeby současné generace, aniž by byla ohrožena možnost vyhovět potřebám budoucím generacím. Tato definice stanovila integrované rozhodování, které je schopné vyvážit ekonomické a sociální potřeby lidí s regenerační schopností přírodního prostředí. Udržitelný rozvoj je dynamický proces změn, ve kterém se využívají zdroje k technologickému rozvoji a k místním institucionálním změnám v souladu se současnými i budoucími potřebami. Pro udržitelný rozvoj jsou velice důležitá jednání orgánů a politická rozhodnutí (Rogers, 2008, str 42).

Za posledních přibližně 200 let došlo k velkému industriálnímu vzestupu, který měl negativní dopad na životní prostředí. V této poměrně krátké době jsme způsobili dramatické změny na naší planetě, například vlivem chemikálií na genetickou rozmanitost. Tyto změny vyvolaly strach z krize životního prostředí a vyzývají k přechodu na něco, čemu říkáme udržitelný rozvoj. Jedná se o proces, při kterém naplňujeme vlastní potřeby při zpracovávání zdrojů s ohledem na dostatečné fungování a rozvoj budoucích generací (Carley, 2000, str. 4).

2.1.2 Historie environmentální politiky

Někteří autoři považují za počátek vzniku evropské environmentální politiky zřízení římské smlouvy Evropského hospodářského společenství (EHS) v roce 1957. Ovšem tato smlouva neměla žádné koncepce ochrany životního prostředí. První novodobější akční program pro ochranu životního prostředí byl schválen na konferenci ve Stockholmu v roce 1972 (European Environment Agency, 2015). S EEA se shoduje Šimíčková (2006), která také považuje za vznik novodobé environmentální politiky období konce 60. let a počátku 70. let minulého století. Jedná se tedy o relativně mladou oblast politiky. Nejprve vznikala v ekonomicky vyspělých zemích, ve kterých v důsledku rychlého ekonomického rozvoje docházelo ke stále rostoucímu znečišťování životního prostředí. V těchto zemích byly formulovány první cíle a principy environmentální politiky, byla přijímána základní legislativa a vytvářeny nástroje a cíle dané politiky. Teprve s prohlubováním environmentálních problémů byla problematika ochrany životního prostředí postupně prosazena i do oblasti mezinárodní politiky. To mělo za následek, že se zařadila i mezi hlavní oblasti politiky Evropských společenství. Stejně tak vidí zájem o environmentální politiku Tomšík (2007). Snaha najít řešení pro ochranu životního prostředí vyvrcholila ve svolání konference ve Stockholmu v roce 1972 hlavně státy ES. Po této konferenci se státy začaly více soustředit na problematiku znečišťování životního prostředí a zapojit programy pro jeho ochranu do integračního procesu. Postupně bylo stanoveno, že se má tato oblast zahrnout do všech činností Evropských společenství.

Moldan (2015) ve své knize uvádí, že jako počátek uvědomění si environmentální problematiky a následné zřízení nástrojů pro jeho řešení považuje vydání knihy od biologky Carol Carsonové (1962) *Mlčící jaro* (Silent Spring). Autorka ve své knize podrobně popisuje krizi, která by mohla nastat za předpokladu, že se nadále budou neuváženě používat látky jako DDT a jiné toxické materiály. Kniha vzbudila ve veřejnosti jisté povědomí a naléhavost ochrany životního prostředí. V roce 1972 byla svolána konference OSN ve Stockholmu, konkrétně 5. června. Od té doby se v tento den slaví Mezinárodní den životního prostředí. Z této konference byl vydán jasný a varovný signál, že naše planeta Země je vážně ohrožena námi samými a dostatečně si neuvědomujeme její zranitelnost a svou vlastní neuváženou činností ohrožujeme její životadárné systémy. Konference přinesla východisko, které konkrétně formulovalo regule a základní principy ochrany životního prostředí v mezinárodním měřítku a navrhla zřízení Programu OSN pro životní prostředí.

Evropská Rada založila politiku životního prostředí v říjnu roku 1972 v Paříži, ale velký nárůst na popularitě má teprve v posledních přibližně 30 letech. Jedním z hlavních důvodů rychlého rozvoje byly výrazné rozdíly mezi členskými státy a jejich rozvinutostí domácí politiky. Rozdíly musely být vyrovnány, a proto začaly vznikat legislativy a zákony pro ochranu životního prostředí. Tím si potvrdila důležitou pozici jako jednu z klíčových problematik řešených Evropskou Unií (Andersen, 1997, str. 4).

Od roku 1986 došlo k mnoha změnám ve smlouvách, které podstatně posílily pravomoc EU v oblasti životního prostředí (viz tabulka č. 1):

Tabulka 1: Významné dokumenty ovlivňující environmentální politiku Evropské unie

Rok	Dohoda	Změny ovlivňující politiku v oblasti ŽP
1986	Single European Act (SEA)	Do SEA byl přidán článek o integraci politiky ŽP a zavedlo se většinového kvalifikovaného hlasování (QMV- Qualified Majority Voting)
1992	Maastricht	Hlavním úkolem se stává udržitelný rozvoj
1997	Amsterdam	Cíl EU v rámci udržitelného rozvoje ekonomických aktivit je spolurozhodování členských států
2007	Lisabon	Článek 2 o udržitelném rozvoji byl přejmenován z ‘Udržitelný rozvoj Evropy’ na ‘Udržitelný rozvoj Země’ a tím se snaží o získání povědomí všech kontinentů

Zdroj: Vlastní zpracování dle Jordan & Adelle (2013, str. 11)

Tyto byť nepatrné změny vedly ke snaze prohlubovat vědomosti o politice životního prostředí jak institucemi EU, tak i správními orgány jednotlivých států a jejich obyvatelstvem. Mezi hlavní cíle EU patří nízkouhlíkové hospodářství, které bude efektivní z hlediska zdrojů, bude chránit životní prostředí a zároveň může snížit riziko nebezpečí pro zdraví občanů (EU, 2020).

2.1.3 Cíle a zásady environmentální politiky

Hlavním cílem environmentální politiky je dosažení trvale udržitelného rozvoje společnosti. Jeho koncepce je založena na principu mezigenerační spravedlnosti. Trvale udržitelný rozvoj je takovým způsobem rozvoje lidské společnosti, který uvádí v soulad hospodářský a společenský pokrok s plnohodnotným zachováním životního prostředí. Myšlenka trvale udržitelného rozvoje pochází z dokumentu OSN z roku 1987, kde byl definován jako „rozvoj, který uspokojuje naše dnešní potřeby takovým způsobem, aby to neohrožovalo šance budoucích generací uspokojovat jejich potřeby“ (Soukupová, 2011, str. 26).

Podle Tomšika (2007) spočívají základní cíle environmentální politiky ve čtyřech oblastech:

- udržování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí
- ochrana lidského zdraví
- obezřetné a racionální využívání přírodních zdrojů
- podpora opatření, která čelí regionálním a celosvětovým problémům životního prostředí na mezinárodní úrovni

Mezi zásadní principy environmentální politiky patří zásada vysoké úrovně ochrany životního prostředí. Mezi další zásady se řadí například předběžná opatrnost, která podotýká možnost nebezpečí, které může nastat. Jako příklad lze uvést například globální oteplování. Vědci se často liší v názorech, jak moc je tento jev nebezpečný pro planetu Zemi. Přesto by EU měla podle principu předběžné opatrnosti jednat podle nejkatastrofičtějšího scénáře, aby zabránila rizikům plynoucím z globálního oteplování a byla připravena jej případně řešit. S touto zásadou úzce souvisí také princip prevence, který se snaží předejít škodám na životním prostředí dříve, než vzniknou. Tento princip je efektivní a jeho využíváním se zabraňuje vzniku nezvratných změn v životním prostředí. Další zásadou je tzv. ‘znečišťovatel platí’, která pokutuje toho, kdo způsobí škody na životní prostředí. Jedná se například o poplatky, pokuty, ekologické daně apod. Zásada udržitelného rozvoje se snaží o uspokojení potřeb obyvatelstva, aniž by ohrozil možnost uspokojování potřeb budoucích generací (Tomšík, str. 96).

Jako cíl environmentální politiky také můžeme chápat snahu o uspokojení základních potřeb v souladu s přírodními zdroji a politické systémy spolu s přístupem obyvatel by měli napomáhat k udržení rovnováhy mezi nimi. Také se snaží o aktivní zapojení občanů na rozhodování o dalších krocích a zavedení práv a povinností (Roberts, 2004, str. 74).

Politika životního prostředí vychází ze zásad, které jsou obecně platné a měly by být uplatňovány v každé politice životního prostředí. Tyto principy byly formulovány již v Prvním akčním programu EU v roce 1973 a poté se rozvíjely v následujících akčních programech (Ritschelová, 2002).

Hlavním a určujícím principem je princip udržitelného rozvoje, ze kterého vycházejí ostatní principy. Jde o standardní principy, které se uplatňují při formulaci politiky životního prostředí i při konstrukci konkrétních nástrojů této politiky. Mezi nejdůležitější je možné zařadit následující principy: trvale udržitelného rozvoje, odpovědnosti (garance) státu, prevence, předběžné opatrnosti, ekonomické odpovědnosti (znečišťovatel platí), komplexnosti a integrované ochrany, informovanosti a účasti veřejnosti, nejlepší dostupné techniky a princip substituce (Soukupová, 2011, str. 134).

Protože 'vývoj' je hodnotové slovo, které znamená žádoucí změnu, v jeho významu neexistuje shoda. Co jej tvoří, závisí na tom, jaké sociální cíle prosazují rozvojové orgány, vláda, statistici nebo poradci. To znamená, že je vedený seznam hodnot indikátorů, kterých se společnost snaží dosáhnout nebo je naopak minimalizovat. Mezi tyto indikátory může být zahrnuto například: zvýšení reálného příjmu na obyvatele, zlepšení zdravotního stavu, dosažení vyšších vzdělávacích výsledků obyvatelstva, dostatečný přístup ke zdrojům životních potřeb nebo zvýšení základních práv a svobod (Pearce, 1997, str. 15).

V roce 2001 se Evropská rada dohodla na strategii Evropské unie pro udržitelný rozvoj a prohlásila silný závazek k dosažení této strategie. Později téhož roku diskutovala EU její roli ohledně tématu udržitelný rozvoj i ve světovém měřítku. V návaznosti na tuto vizi následné zakládající smlouvy Ústavy pro Evropu prohlašují své uvědomění odpovědnosti vůči budoucím generacím (Pallemaerts, 2006, str. 12).

2.1.4 Nástroje environmentální politiky

Spolu s vytvořením prvních evropských politik životního prostředí vznikaly také nástroje, které se zaměřovaly na problémy v této oblasti. Jelikož neexistuje žádný politický nástroj, který by dokázal poskytnout řešení pro všechny problémy, je spektrum politických rozhodnutí velmi široké. V současné době kombinují různé nástroje pro řešení složitějších záležitostí týkajících se životního prostředí. Evropská agentura pro životní prostředí (2020) rozděluje nástroje environmentální politiky do tří bodů:

- Normativní nástroje: Někdy také označované jako kontrolní nástroje, které udávají a zároveň kontrolují jejich plnění. Jedná se například o emisní standardy, zákazy toxických látek nebo nástroje územního plánování.
- Ekonomické nástroje: Do této kategorie spadají například ekologické daně nebo poplatky za znečišťování.
- Etické nástroje: Může se jednat například o označení energetické účinnosti nebo komunikační kampaně. Do této kategorie můžeme zařadit titul EGCA. Město, které získá tuto cenu, se s ní může pyšnit po dobu jednoho roku a stává se díky ní atraktivnější z hlediska místa pro život.

Nástroje environmentální politiky mají zajistit udržení a postupné zlepšování kvality životního prostředí jako celku i jeho jednotlivých složek a součástí. Takového vývoje lze dosáhnout celosvětovým působením, které povede k uplatňování zásad udržitelného rozvoje. Dále umožní vyšší povědomí životního prostředí do sektorových politik a v neposlední řadě ke zvyšování ekonomické efektivnosti a sociální přijatelnosti environmentálních programů, projektů a činností. Důležitým nástrojem je předcházení znečišťování a narušení životního prostředí. Nástrojem můžeme chápat také podporu výzkumu, technologického vývoje a inovací (Ministerstvo životního prostředí, 2020).

Nástroje politiky životního prostředí můžeme klasifikovat různými způsoby. Šauer, Dvořák a kol. (1997) tyto nástroje dělí na administrativní, mezi které patří zákazy, příkazy, limity, normy, standardy a ekonomické, do kterých zařazuje poplatky, úplaty, daně, odvody, pokuty, úvěrovou a úrokovou politiku, granty a dotace, náhrady škod, cla, emisní povolení aj.

Dále můžeme nástroje klasifikovat podle OECD, která je rozlišuje takto:

- Normativní nástroje: licence, povolení, imisní a emisní limity znečištění, výrobní a výrobní standardy
- Ekonomické nástroje: poplatky, daně, obchodovatelná emisní povolení, obchodovatelné limity, environmentální podpory, zálohové systémy, platby za čerpání přírodních zdrojů
- Platební povinnosti a kompenzace škod: kompenzační fondy, povinné pojištění, rozšířená odpovědnost producenta
- Vzdělávání a informace: vzdělávací kampaně pro širokou veřejnost, šíření technických informací, zveřejňování sankčních postihů, ekolabeling aj. Díky ocenění měst titulem

EGCA je možné tyto vzdělávací workshopy a akce pořádat a získat tak větší povědomí občanů o environmentální politice a jejich nástrojích.

- Dobrovolné přístupy: jednostranné závazky, veřejné dobrovolné systémy, sjednané smlouvy. Občané si pomocí udělování ceny EGC uvědomují jejich možný příspěvek k udržitelnému rozvoji a podpoře života ve městech.
- Řízení a plánování: environmentální systém řízení, vymezení chráněných oblastí, využití krajiny (Soukupová, 2011, str. 135, 136)

Mezi nástroje lze zařadit řízení činností znečišťujících životní prostředí pomocí předpisů, ekonomických pobídek, morálních pravidel, informačních kampaní nebo smluvního ujednání. Tato opatření jsou formována souborem politických cílů, které jsou víceméně kvantifikovatelné v závislosti na existenci přesných emisních norem kvality životního prostředí (Knoepfel, 2007, str. 9).

Díky získání titulu EGCA mají města možnost pomocí většiny z těchto nástrojů zlepšovat kvalitu života svých obyvatel. Je důležité si uvědomit jejich provázanost a následný dopad pro životní prostředí. Evropská unie má snahu udržovat s dlouhodobým rozvojem společnosti také atraktivitu města. Proto musí být kvalita životního prostředí měst neustále brána v potaz a v ideálním případě by se měla i zlepšovat snižováním znečištění půdy, vody a zejména vzduchu. Města by navíc měla být místy, která podporují duševní zdraví a měla by žít v souladu s ostatními živými organismy žijící v městské zeleni (Pearlmutter et al., 2017, str. 5).

2.2 Přístupy hodnocení životního prostředí měst

Více než polovina světové populace dnes žije v městských oblastech a produkuje až 80% emisí skleníkových plynů lidstva. Kromě toho může rostoucí urbanizace negativně ovlivnit vše od dostupnosti půdy a životně důležitých zelených ploch až po likvidaci pitné vody. Je tedy jasné, že města musí mít současně i řešení, má-li se urbanizační svět úspěšně potýkat s ekologickými výzvami. Proto Economist Intelligence Unit (2009) hodnotí Evropská města podle European Green City Index, který slouží jako nástroj po porovnání evropských měst pomocí indikátorů životního prostředí.

Mnoho evropských měst prokázalo závazek snížit svůj dopad na životní prostředí tím, že se připojilo k iniciativě Evropské komise zahájené v lednu 2008, která žádá starosty, aby se zavázali snížit emise uhlíku do roku 2020 nejméně o 20%. To podpořilo vytvoření formálního plánu, jak mohou města snížit svůj dopad na uhlík, což je dobrým znamením pro budoucnost.

Environmentální výkonnost se samozřejmě v jednotlivých městech liší, ale objevují se některé povzbudivé trendy. Z 30 různých evropských měst, měly téměř všechny nižší emise oxidu uhličitého (CO₂) na osobu, než je celkový průměr EU ve výši 8,46 tuny. Část tohoto úspěchu pochází z několika výhod, které evropské městské oblasti sdílejí. Ve srovnání s jinými regiony světa se Evropa pyšní politickou stabilitou a zároveň povědomí občanů o významu ochrany životního prostředí se navíc v posledních letech výrazně zvýšilo. To je částečně podpořeno rostoucím množstvím právních předpisů EU zaměřených na životní prostředí.

Ale i v ekologicky uvědomělé Evropě je problémů spousta. Méně než pětina celkového odpadu je v současné době recyklována. Za současné finanční situace mohou tyto potíže docela dobře narůstat (Economist Intelligence Unit, 2019, str 6,7).

Podle Zimmermannové a Simpsona (2013) lze hodnotit životní prostředí měst také pomocí Green Cities Practices Matrix (GCPM). Používá se k charakteristice postupů spojených se Zeleným principem ekonomiky. Tato norma je postavena na dvou analytických dimenzích a to mentální zaměření a dopad na životní prostředí. Zároveň se zvažují 3 typy environmentálního zaměření: materiál, energie a znečištění. Dopady na životní prostředí poté hodnotí buďto jako negativní, neutrální nebo pozitivní.

Na druhou stranu městský život dokáže přinést také výhody. Soustředění lidí ve městech pomáhá městům zůstat vitálními a zároveň se snižuje celkový zábor půdy, která se dá dále využívat pro zemědělské účely. Vysoce urbanizovaná území také snižují podíl osobních automobilů díky hromadné dopravě a mají často dobře zavedené efektivní využívání energetických systémů. Populace by se měla snažit o co největší využití městského potenciálu a zároveň zmírnit jeho negativní dopady (Royal commission of environmental pollution, 2007, str. 16).

Index udržitelných měst, neboli Sustainable City Index (SCI) zkoumá udržitelnost města z pohledu občana. Snaží se občanům měst uspokojit jejich konkrétní potřeby. V mnoha městech čelí občané obrovským výzvám, aby splnili své základní potřeby přežití, včetně bydlení, přístupu k jídlu, vodě a teplu. Města jsou výkonné motory, které spojují lidi a umožňují sdílení zdrojů, aby vyhověly společným potřebám. Kritickým bodem je, že lidské potřeby mají v zásadě hierarchickou povahu. Pokud nebudou uspokojeny určité potřeby, například pokud je bydlení příliš drahé, bude následovat nespokojenost. SCI a další studie ukazují, že i vysoce rozvinutá města se mohou potýkat s problémy v rámci uspokojování základních potřeb

svých občanů. Z pohledu občana je tedy město bráno jako udržitelné, pokud naplňuje jeho potřeby. To ukazuje na řadu klíčových výzev pro všechna města, která se snaží udržovat služby na současné úrovni. Reagovat jak se vyvíjejí služby, zejména pokud využívají inovace k zajištění toho, aby byly splněny aktuálně uznávané potřeby a přání. Také jde o to, jak města zajišťují, že jsou vhodná pro budoucnost - zachování zdrojů, aby mohly být uspokojeny potřeby občanů zítřka a reakce na změny v obchodních modelech a ekonomických podmínkách (The Sustainable Cities Index, 2018).

2.3 Městský management

Jak ve své studii uvádí Ježek a kol. (2011) mohou města, ale stejně tak i obce nebo regiony, pomocí marketingu překonat své problémy a dosáhnout konkurenční výhody. Pokud budou efektivně uplatňovat marketingové přístupy k řešení problémů jednotlivých měst, bude se jejich nabídka strategicky řídit a přizpůsobovat potřebám a přáním cílových skupin, kterými můžou být noví obyvatelé. Konkrétním úkolem městského marketingu chápeme zejména vzájemnou pomoc městům, aby se dokázala efektivně přizpůsobovat dynamicky se měnícím podmínkám prostředí, využívat rozvojové příležitosti a vytvářet dlouhodobé konkurenční výhody. Marketing tak představuje jako komplexní přístup k řešení současných a budoucích problémů měst. Dále ve své studii zmiňují faktory, které závisí na úspěšnosti marketingu. Jedná se tedy o faktor profesionální, koncepční, výzkum trhu a evaluační faktor. Všechny tyto přístupy je potřeba zohlednit, pokud se snažíme docílit efektivního městského managementu. Je proto nezbytné, aby město, které získá titul EGCA, umělo s tímto oceněním správně naložit. Profesionální přístup v rámci městského managementu je velice důležitý a bez investic a řádného jednání není možné management města dále budovat. Nantes se snaží propagovat cenu EGC například tím, že sestrojila pohyblivý skleník, který má být symbolem oživení center měst zelení a biologickými experimenty. Pohybuje se totiž díky biologicky rozložitelnému odpadu, který produkují rostliny na něm zavěšené a také pomocí síly větru.

3 Titul European Green Capital Award

Evropská komise zastává důležitou roli, protože každý rok uděluje jednomu evropskému městu titul EGCA. Toto město musí mít více jak 100 000 obyvatel a je hodnoceno na základě 12 environmentálních indikátorů, které jsou navrženy tak, aby pokrývaly celou řadu faktorů, které ovlivňují každodenní život i místní prostředí. Vítězné město nemusí být nutně nejlepší ve všech kritériích, ale spíše je důležité, co město doposud dokázalo a hlavně jeho závazek k pokračování udržitelného rozvoje. Neexistuje jednotný přístup pro ochranu životního prostředí, který by byl pro všechna města stejná. Každé má totiž jiné environmentální, sociální a ekonomické výzvy. Přesto tato města sdílejí společné principy a postupy, kterými se řídí a vytvářejí základ pro takzvaná 'zelená města'. Ty můžeme popsat jako volné sdružení měst zaměřené na udržitelný rozvoj v souladu s životním prostředím. Zahrnuje tisíce městských oblastí po celém světě, které se snaží snížit jejich dopady na životní prostředí například rozšířením recyklace, snížením emisí, zvýšením povědomí obyvatel a podporou rozvoje místních podniků (Environmental Magazine, 2009). Brillhante a Klaas (2018) zveřejnili dokument o zelených městech, ve kterém je definují jako „*města, která ve všech svých činnostech podporuje energetickou účinnost a obnovitelnou energii, ve velké míře podporují ekologická řešení, aplikují kompaktnost půdy se smíšeným využíváním půdy a zakotví její místní rozvoj v zásadách zeleného růstu a spravedlnosti.*“ Na rozdíl od jiných definic zelených měst výše uvedená definice výrazně zahrnuje energetickou účinnost jako klíčový prvek. Dále bylo v práci prokázáno, že nejdůležitějšími faktory pro vznik takového zeleného města jsou hygiena a kvalita ovzduší.

Místní samosprávy pro udržitelnost, neboli ICLEI, je globální síť více než 1 750 místních a regionálních vlád, které se zavázaly k udržitelnému rozvoji měst a jsou jednou z organizací podporující titul EGCA. Působí ve více než 100 zemích a ovlivňují politiku udržitelnosti, řídí místní opatření pro nízkoemisní, spravedlivý, odolný a udržitelný rozvoj. Členové ICLEI a tým odborníků spolupracují prostřednictvím vzájemné výměny informací, partnerství a budování s cílem vytvořit systémové změny pro udržitelnost měst i budoucím generacím (Local Government for Sustainability, 2020). Když ICLEI přišlo s cílem konkretizace a realizace zelené ekonomiky s významným příspěvkem vlády, vznikl také termín Zelená městská ekonomika. Jedná se o politicky a prakticky orientovaný koncept, který spojuje globální význam ekonomické aktivity ve městech a metropolitních regionech s výzvami v

oblasti životního prostředí. Tyto výzvy chápeme především jako růst populace ve městech a s tím související vyšší životní standard. Zelená ekonomika města napomáhá místním samosprávám a obyvatelům uvědomit si svou odpovědnost za rozvoj města. Tato ekonomika se skládá ze souborů opatření, zákonů, nástrojů a mechanismů, které odměňují ekologicky a sociálně vedené akce a tím urychlují transformaci hospodářské změny směrem k udržitelnému rozvoji. Hlavním cílem je zachování kvality životního prostředí a podpora ekosystémů. Klade velký důraz na místní správu jako inovátora s množstvím městských akterů. Snaží se o poskytnutí pracovních příležitostí, spravedlivý přístup ke zdrojům nebo ochranu před riziky například v důsledku změny klimatu (Zimmermann, Simpson, 2013, str. 4).

V Evropské unii žije ve městech téměř 75 % obyvatelstva. Evropská unie je proto odhodlána učinit svá města udržitelnějšími. Bylo vyvinuto několik politických nástrojů, které se konkrétně zaměřují na měření environmentální udržitelnosti evropských měst. Jsou to například European Energy Award, European Green Capital Award, European Green City Index, European Soot-free City Ranking, RES Champions League nebo Urban Ecosystem Europe. Tyto evropské ukazatele mohou přispět k hodnocení a rozvoji environmentální politiky měst (Meijering, 2014).

Cena EGCA byla koncipována jako iniciativa na podporu měst, které se zavázaly k dalším akcím podporující udržitelný rozvoj sídel. Vítěz tohoto titulu by měl být odhodlán zlepšovat městské prostředí za účelem zkvalitnění života svých občanů, snaží se o zvýšení povědomí a spolupráce občanů v oblasti životního prostředí a neustále se snaží zlepšovat své postupy a zároveň je sdílí s dalšími městy za účelem obohacení znalostí a osvědčených metod (Irish tech news, 2019).

3.1 Historie titulu EGCA

Titul EGCA je výsledkem iniciativy 15 Evropských měst. Patří mezi ně Tallinn, Riga, Vilnius, Helsinky, Varšava, Berlín, Madrid, Lublaň, Praha, Vídeň, Kiel, Kotka, Dartford, Tartu a Glasgow. Zástupci těchto měst se sešli 15. května 2006 v estonském Tallinnu a společně převedli svoje myšlenky až do zavedení udílení titulu EGCA. Titul se uděluje od roku 2010 a v tomto roce byl také vymyšlen slogan titulu, tedy ‘Green cities- fit for life’ (European Commission, 2019).

Na základně úspěchů, které s sebou přinesl titul EGCA, vytvořila Evropská komise také titul European Green Leaf Award (EGLA). Může tak ocenit menší města za jejich úsilí a odhodlání v oblasti udržitelného rozvoje a životního prostředí. Tento titul vznikl v roce 2015 a zaměřuje se na města mezi 20 000 a 100 000 obyvateli, která se zavazují k lepším výsledkům v oblasti životního prostředí, ale zejména k vytvoření větší zelené plochy a nových pracovních míst. Tento titul je každoročně udělován společně s EGCA (European Commission, 2020).

3.2 Podmínky pro získání titulu EGCA

Každé město, které se uchází a titul EGCA, musí splňovat několik podmínek. V první řadě je nutné vyplnit přihlášku, kde města zaznamenávají 12 environmentálních témat ve 4 různých sekcích:

- Popište současnou situaci.
- Popište opatření provedená za posledních 5 až 10let.
- Popište krátkodobé a dlouhodobé cíle do budoucna a navrhovaný přístup k jejich dosažení.
- Popište, jak mohou být výše uvedené informace dokumentovány, přidejte odkazy, kde je to možné zkontrolovat.

Následný výběr měst, které se dostanou mezi finálová, hodnotí odborníci na danou environmentální problematiku. Mezi 12 tematických okruhů, na základě kterých se města hodnotí, patří:

- Čistota ovzduší
- Hluk
- Systém třídění a sběru odpadu
- Čistota vody
- Biologická rozmanitost
- Udržitelné využívání půdy
- Městská zeleň a ekologické inovace
- Energetická náročnost
- Environmentální řízení místních orgánů
- Místní příspěvek ke globální změně klimatu

- Adaptace města ke změně klimatu
- Udržitelná mobilita města

V žádosti o titul EGCA jsou města vyzvána, aby poskytla informace o svém stavu ve výše uvedených 12 tématech životního prostředí. Konkrétně má tento formulář 4 sekce, ve kterých je vymezeno, jak mají města tyto ukazatele popsat. Hodnotí se současná situace, opatření provedená za posledních 5-10 let, krátkodobé a dlouhodobé cíle do budoucna a návrh k jejich dosažení. Komise mezinárodně uznávaných odborníků posuzuje takto poskytnuté informace kvalitativním hodnocením. Expertní komise určuje užší seznam měst, která vstupují do závěrečné fáze soutěže. Finálová města jsou pak vyzvána, aby předložila své akční plány a komunikační strategie. Po těchto prezentacích porota projednává a vybírá vítěze titulu EGCA (European Commission, 2020).

Mezi specifické podmínky, které musí vítězné město splnit, patří v první řadě důsledné dosahování vysokých environmentálních standardů, závazek k trvalým a ambiciózním cílům pro další zlepšování v oblasti životního prostředí a udržitelný rozvoj a v neposlední řadě také potenciál působit jako vzor a inspirace dalších měst (Zimmermann, Simpson, 2013, str. 101).

4 Metodika

Předchozí část bakalářské práce je věnována teoretickému zpracování tématu. Snahou je přiblížit základní pojmy týkající se dané problematiky, jakou jsou například environmentální politika, životní prostředí, udržitelný rozvoj nebo samotný titul EGCA. Bylo k tomu zapotřebí prostudovat dostupnou odbornou literaturu a to zejména zahraniční, ale i českou. Informace byly dále čerpány z materiálů vypracovaných institucemi Evropské unie či z jejich pověření, odborných článků a internetových zdrojů.

Ke zpracování tématu byla využita obsahová analýza jednotlivých evaluačních zpráv, studií na téma EGCA a materiálů vypracovaných institucemi Evropské unie či z jejich pověření. Na počátku bylo potřeba provést celkovou rešerši literatury zaměřenou na evaluační výzkum projektů v Nantes 2013. Na vypracování poslední kapitoly práce bylo zapotřebí shrnout dosavadní i následující vývoj projektů a také shrnout výsledky dopadů na město ve vybraných aspektech, zejména podmínky pro život.

Tvorba další části této práce byla zaměřena na porovnání jednotlivých vítězů či kandidátů titulu EGCA v jednotlivých ukazatelích, které hodnotí tato města. Data byla čerpána z oficiální stránky této ceny, kde jsou uloženy všechny podrobné informace uchazečů o titul. Kvalitativní výzkum byl prováděn na základě dat, která byla rozdělena do tabulky a následně graficky prezentována a okomentována. V potaz se vzaly všechny tematické okruhy hodnotící vítěze titulu EGCA a byly obodovány dle toho, jaký význam ve strategii město danému okruhu dává. Body byly uděleny na stupnici 1 až 5, kde 1 je nejmenší pozornost města k dané problematice a naopak 5 největší. Dále se práce zaměřuje na spojení s místními politiky a odborníky na dané projekty, ale bohužel neúspěšně. Bylo to z toho důvodu, že informace jsou interní. V práci jsou také popsány projekty, které Nantes v rámci vítězství v roce 2013 přislíbilo dodržet. Souhrn všech plánovaných i realizovaných projektů byl dostupný na oficiálních stránkách European Green Capital.

Závěr práce hodnotí a diskutuje kompletní výsledky a cíle bakalářské práce.

5 Nantes European Green Capital 2013

Nantes je dynamicky se rozvíjející město, ve kterém je jedním z nejdůležitějších prvků politického přístupu kvalita životního prostředí a celkově přístup ke zlepšení kvality života obyvatel. Tyto zásady jsou základem veškerého rozhodování města. Jedná se o hlavní město regionu Pays de la Loire. Nachází se řece Loire v blízkosti pobřeží Atlantiku a jde o šesté největší město Francie s přílehlou aglomerací dosahující počtu obyvatel k 600 000.

V 18. a 19. století se jednalo o velmi významný přístav a zároveň průmyslovou základnu. Ve 20. století bylo domovem pro 60 000 pracovníků, kteří se podíleli na stavbě nákladních lodí. S uzavřením tohoto průmyslu v 80. letech 20. století Nantes muselo přehodnotit vývoj strategie zaměstnanosti a využít možnost změnit vizi města. Tento přístup zahrnoval spojit městské dědictví s developerskými projekty. Proto se z loděnice stala základna high-tech průmyslových odvětví a zároveň i kulturní oblastí. Toto mohlo vzniknout pouze v souladu s přijetím dlouhodobého plánu pro udržitelný rozvoj šetrný k životnímu prostředí. Postupem času začalo být Nantes často označováno jako 'zelený zázrak západní Francie'. V roce 2004 dokonce dostalo od časopisu Times označení 'nejživější město v Evropě'.

Nantes si svou pozornost Evropské komise získalo hlavně díky dopravní struktuře města. Ta je totiž budována tak, aby se minimalizovala automobilová doprava a zajistily se chodcům optimální a bezpečné podmínky. Během několika posledních let bylo úsilí Nantes o udržitelnou dopravní politiku velmi vysoké a dokonce bylo první francouzské město, které úspěšně znovu zavedlo elektrické tramvaje. V následujících letech v trendu pokračovali a vytvořili vysoce kvalitní autobusy a rozsáhlou cyklistickou infrastrukturu. Ambiciózní dopravní politika ukazuje snížení znečištění ovzduší a emisí CO₂.

Cena EGCA pomohla městu Nantes navázat na dosavadní pokrok, dále rozvíjet svou efektivní dopravní síť a pomůže se zaměřit na udržitelný rozvoj v městské oblasti. Hlavním cílem ale je být vzorem pro ostatní města, aby i ona mohla být lepším místem k životu.

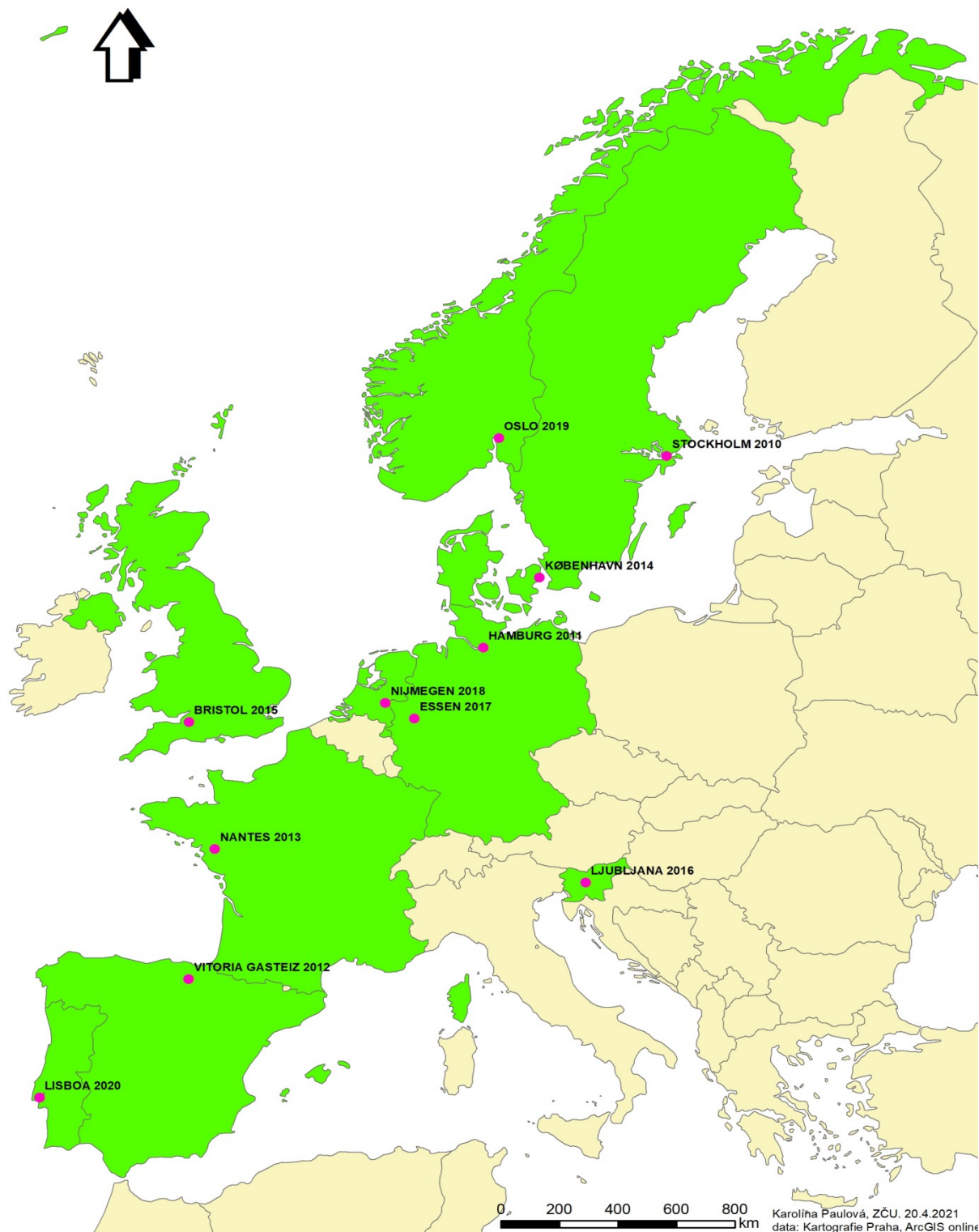
Jelikož počet obyvatel v Nantes stále roste a v roce 2050 se předpokládá, že bude mít 700 000 obyvatel, je proto velkou výzvou zaručit jak kvalitu života, tak šetrné zacházení a využívání půdy. Za tímto účelem Nantes navrhla městský systém, aby se s výzvou vypořádala s co největší efektivitou a tak vznikl rámec nazvaný Scot (Schéma de coherence territoriale). Tento dokument stanovil plán výstavby obchodních sítí, obytné zóny a infrastruktury a zároveň

chránil zemědělskou půdu a přírodní prostory, čímž bylo myšleno zejména okolí řeky Loiry (Nantes EGCA, 2013).

5.1 Porovnání jednotlivých vítězů titulu EGCA 2010-2020

Získat titul EGCA není pro Evropská města jednoduché, jelikož konkurence je každý rok velmi vysoká. Jak můžeme na mapě vidět, jedná se převážně o města nacházející se buďto v západní nebo severní části Evropy, výjimkou je však Lublaň. Je prvním a dosud jediným postsocialistickým městem, které toto ocenění získalo. Změny v městské krajině Lublaně za posledních deset let byly velice pozitivní. Tyto změny se primárně odrážejí ve zlepšení kvality života obyvatel hlavně díky rozšíření pěších a cyklistických zón, snížení automobilové dopravy a uzavření určitých ulic pro automobily, vyšší počet návštěv v centru města, a tudíž více kulturních a turistických akcí, více zelených ploch atd. Možná právě díky tomuto rychlému a kvalitnímu posunu kvality života v Lublani byla oceněna titulem EGCA (The city of Ljubljana, 2019).

Obrázek 1: Mapa vítězných měst titulu EGCA v letech 2010-2020

Zdroj: Vlastní zpracování dle European Green Capital (2021)

V této části práce se zabývám porovnáním vítězných měst v letech 2010-2020. Porovnání provádím na základě 12 environmentálních témat, díky kterým má EU a odborníci na životní

prostředí možnost zvolit vítěze titulu EGCA. Pro komparaci dat mezi městy byl vytvořen systém udělování bodů, který je založen na škále o 5 bodech (1-5), kdy nejvyšší skóre je 5. Tyto body symbolizují, jakou pozornost konkrétní město dané problematice věnuje. Okruhy jsem následně pomocí kontingenční tabulky rozdělila do dvou skupin a to na indikátory do 45 bodů a 46 a více bodů.

V následující tabulce jsou sepsána vítězná města od roku 2010 do roku 2020 a jsou k nim přiřazeny body od 1 do 5 u indikátorů, které nezískaly více jak 45 bodů. Jednotlivé stupně jsou barevně rozlišeny pro lepší přehlednost.

Tabulka 2: Zaměření environmentální politiky vítězných měst titulu EGCA v letech 2010-2020 (5 - nejvíce, 1 - nejméně)

	Čistota vzduchu	Hluk	Systém třídění a sběru odpadů	Čistota vody	Udržitelné využívání půdy	Adaptace města na změnu klimatu
Stockholm	3	3	5	5	2	3
Hamburg	4	1	3	2	3	4
Victoria- Gasteiz	3	2	4	5	4	3
Nantes	4	3	5	4	3	3
Kodaň	3	2	4	3	4	4
Bristol	5	4	2	4	3	4
Lublaň	3	2	4	4	3	5
Essen	4	2	4	3	5	3
Nijmegen	4	3	4	2	3	3
Oslo	4	4	3	2	3	2
Lisabon	5	4	4	3	4	4

Zdroj: Vlastní zpracování dle European Green Capital (2021)

Z tabulky lze vyčíst, že nejnižší hodnocení z těchto šesti environmentálních oblastí získal hluk. Města mu obecně nepřikládají tak velkou váhu jako ostatním indikátorům především

proto, že hluk ve městech je tvořen z 90% dopravou. Snížení hluku ve městech je tedy spíše vedlejší efekt snahy měst omezit automobilovou dopravu. Ostatním indikátorům města přikládají přibližně stejnou váhu. Například ve městě Hamburg se povedlo dosáhnout vynikajících podmínek pro cyklisty a pěší, proto hluk ve městě není velkým problémem. Další z nejméně hodnocených je systém třídění a sběru odpadu. Nantes ovšem na tuto problematiku klade velký důraz. Jejich systém třídění a sběru odpadků se snaží co nejeftivněji pracovat s recyklací domácího, ale i městského odpadu (více v kapitole 5.3.5 Selektivní sběr odpadu).

Tabulka 3: Zaměření environmentální politiky vítězných měst titulu EGCA v letech 2010-2020 (5 - nejvíce, 1 - nejméně)

	Městská zeleň	Energetická náročnost	Řízení místních orgánů	Příspěvek ke globální změně klimatu	Biologická rozmanitost	Městská mobilita
Stockholm	5	4	3	4	5	5
Hamburg	5	4	3	4	5	5
Victoria-Gasteiz	5	3	4	3	4	4
Nantes	5	5	5	4	5	5
Kodaň	5	5	4	3	5	5
Bristol	5	5	4	5	5	5
Lublaň	5	4	5	4	5	5
Essen	5	4	4	5	5	4
Nijmegen	5	4	5	5	5	4
Oslo	5	3	4	4	5	5
Lisabon	5	5	5	4	5	4

Zdroj: Vlastní zpracování dle European Green Capital (2021)

Města obecně kladou největší důraz na kvalitu a rozlohu městské zeleně a zároveň se snaží poskytnout co největší biologickou rozmanitost, jelikož se městskou zástavbou narušují ekosystémy v Evropě a ohrožují přežití živočišných a rostlinných druhů. Proto se městské samosprávy snaží o co nejmenší zásah do přírody. Nejde ale pouze o plochu, kterou města zabírají, ale také o znečištění vody, vzduchu a půdy vlivem antropogenního chování. EU díky svým dohodám a strategiím pomáhají k udržitelnému rozvoji měst a zajištění vhodných podmínek pro život další generacím (EEA, 2020).

5.2 Projekt Nantes 2013

Získání titulu EGCA zavazuje Nantes k dlouhodobému rozvoji ve smyslu zkvalitňování služeb, sociální soudržnosti a podporování přírodních podmínek ve městě. Je zapotřebí inovovat projekty a objekty a to za společného rozhodování. Bylo nutné přispět k opatřením na ochranu biologické rozmanitosti a bojovat proti změně klimatu. Nantes také hostilo významné akce, jako jsou například Ecocity World Summit a World Forum on Human Rights. Důležitým závazkem je vlivnost vítězného města na ostatní evropská města. Ze zkušeností a úspěchů, které Nantes získalo nebo teprve získá, si další města mají vzít příklad. Společně totiž tak díky zkvalitňování ovzduší, recyklaci a nakládání s odpady, územního plánování nebo například kvality vody budeme budovat města, ve kterých bude umožněn život i budoucím generacím.

Podle slov starostky Nantes Johanny Rolland (2013) bylo získání titulu EGCA výzvou k dalšímu rozvoji úsilí ke zlepšení v oblasti životního prostředí. *‘Vzhledem k naléhavosti ekologických výzev, kterým čelíme, musíme inovovat a více než kdy předtím spolupracovat při hledání řešení schopných využít ochranu prostředí a zlepšit náš každodenní život poskytnutím zdrojů a pracovních míst. Je to jedna z hlavních priorit, které jsem s týmem stanovili. Jedná se o několik neuvěřitelně odvážných cílů. Abychom jich dosáhli, musíme nadále chránit naše vodní zdroje a biologickou rozmanitost a věnovat zvláštní pozornost řece Loiře, která tvoří páteř naší aglomerace. Musíme podporovat obnovitelné energie a přitom zajistit snížení účtů za energii. Učinit rozhodnutí s ohledem na způsoby, jakými se ve městě využívá energie, což přispívá k boji proti změně klimatu. Musíme se také více zaměřit na recyklaci a zpracování odpadu. Titul EGCA je neuvěřitelnou odměnou a dobrodružstvím. Na základě této ceny a našich zkušeností vynaložíme maximální úsilí, abychom zajistili, že jádrem našich politik budou environmentální otázky’* (Nantes, 2013, a review of 2013.).

Po celý rok 2013 byly zapojeny všechny zúčastněné strany, které se podílely na přípravě cesty pro udržitelné Nantes. Jednalo se o kolektivní projekt na všech úrovních: Evropskou komisí, město Nantes, místní instituce, sociální a ekonomické strany, velké podniky a samozřejmě obyvatelé. Ocenění EGCA přineslo skutečně dynamické zapojení těchto oblastí a mělo dopad zejména ve vztahu k veřejným politikám, změnám v chování obyvatelstva, oslovení nového publika, vytváření nových projektů a novým iniciativám.

Jako EGC dokázala Nantes přilákat celosvětové akce, z nichž některé se konaly poprvé ve Francii nebo dokonce v Evropě. Jedná se například o Konferenci o udržitelném rozvoji, Mezinárodní asociace veřejné dopravy, Světový kongres zelené infrastruktury, Fórum pro životní prostředí Eurocities nebo summit světových starostů o změně klimatu. Díky konání těchto akcí vznikla jedinečná příležitost spojit odborné summity pro evropské a mezinárodní delegáty s akcemi pro širokou veřejnost a tím vytvořit spojení mezi těmi, kdo navrhují města cenou EGCA, a těmi, kdo v nich žijí (Nantes EGCA, 2013).

5.3 Fáze projektu Nantes 2013

V této kapitole jednotlivě rozebírám environmentální ukazatele a jejich projekty v rámci Nantes 2013, díky kterým se hodnotí města pro získání titulu EGCA. Nantes přikládala největší pozornost pozvednutí městské zeleně, systému třídění a sběru odpadu a dopravě. Dále klade Nantes velký důraz na snahu titul samotný zviditelnit v evropských městech. Jelikož je Nantes rodištěm Julese Verna, rozhodla se jako symbol vítězství vybudovat pozoruhodné takzvané Machines de l'île. Jde o obrovské mechanicky poháněné výtvořky. Jeden z nich se stal zároveň i hlavním symbolem vítězství titulu EGCA Nantes, tzv 'Aéroflorale'. Jedná se o pohyblivý skleník, který navrhl François Delarozière, ředitel společnosti La Machine, který je známý díky vytváření monumentálních strojů. Jedná se o čtyřnohou botanickou zahradu vysokou 16 metrů a vážící 8 tun z oceli, dřeva, skla a samozřejmě rostlin, která funguje nezávisle díky rostlinné energii a síle větru. Byla vytvořena ve spolupráci s vědci a biologickým týmem a je hostitelem biologických experimentů a objevů. Tato mobilní výstava pomůže šířit poselství EGCA a to především tím, že je převážena do evropských měst a pomáhá propagovat image města Nantes. Poprvé byl představen v roce 2013 ve městě Hamburk (Vuparvalentine, 2015).

Obrázek 2: Aéroflorale na náměstí v Nantes

Zdroj: Nantes EGCA (2013)

5.3.1 Energetická náročnost

V rámci místního energetického a klimatického plánu, který Nantes přijala v roce 2007, si stanovila cíl snížit emise skleníkových plynů na obyvatele do roku 2025 o 30 %. Od roku 2003 do roku 2013 emise CO₂ zde klesly o 5 %. Takové úsilí vyžaduje řadu investic. Rozhodnuli proto dodávku topných sítí dodávat pro bytové domy hlavně obnovitelnými energiemi (spalování odpadu, biomasa). Počet zapojených domů se více než zdvojnásobil a jejich obyvatelé mohli vidět, jak se účty za topení snižují. V roce 2009 bylo na střeše obchodního centra Beaulieu instalováno 1450 m² fotovoltaických panelů, což dodalo dostatek elektriny na provoz veřejného osvětlení na území, kde žije více než 2 000 obyvatel. Zastřešený atletický stadion Pierre Quinon, který byl slavnostně otevřen v roce 2013, je se

svými 2 300 místně vyrobenými solárními panely největším městským fotovoltaickým povrchem ve Francii (Nantes EGCA, 2013). Společenství Greater Nantes také podporuje školení a výzkum za účelem zvýšení povědomí a identifikace udržitelných zdrojů energie. Spojuje společnosti, sdružení a další zúčastněné strany, aby propagovaly jednání a vyměňovaly si osvědčené postupy. Poradci v oblasti klimatu poskytují rady, jak šetřit energii v soukromém rezidenčním sektoru. Nové techniky ekologického budování pomáhají šetřit zdroje a stále probíhá vývoj topných sítí využívajících biomasu. (Greater Nantes, 2013).

5.3.2 Kvalita vody

Nantes investovalo do zkvalitnění pitné vody tím, že postavilo čističku vody jménem „Petite Californie“, která byla uvedena do provozu v roce 2012 a čističku vody „Roche“ modernizovala v roce 2014. Město Nantes využívá primárně řeku Loiru jako hlavní zdroj pitné vody, ale na řece Erdre také zřídil nouzový přívod vody pro případné komplikace. Průměrná spotřeba vody v domácnostech v Nantes nadále klesá (ze 150 litrů na osobu a den v roce 2007 na 129 litrů v roce 2011). Jsou přijímány inovativní kroky k řízení celého vodního cyklu od čerpání, distribuce, nakládání s dešťovou vodou a zpracování odpadních vod až po hydroekologickou obnovu potoků a řek (Nantes EGCA, 2013).

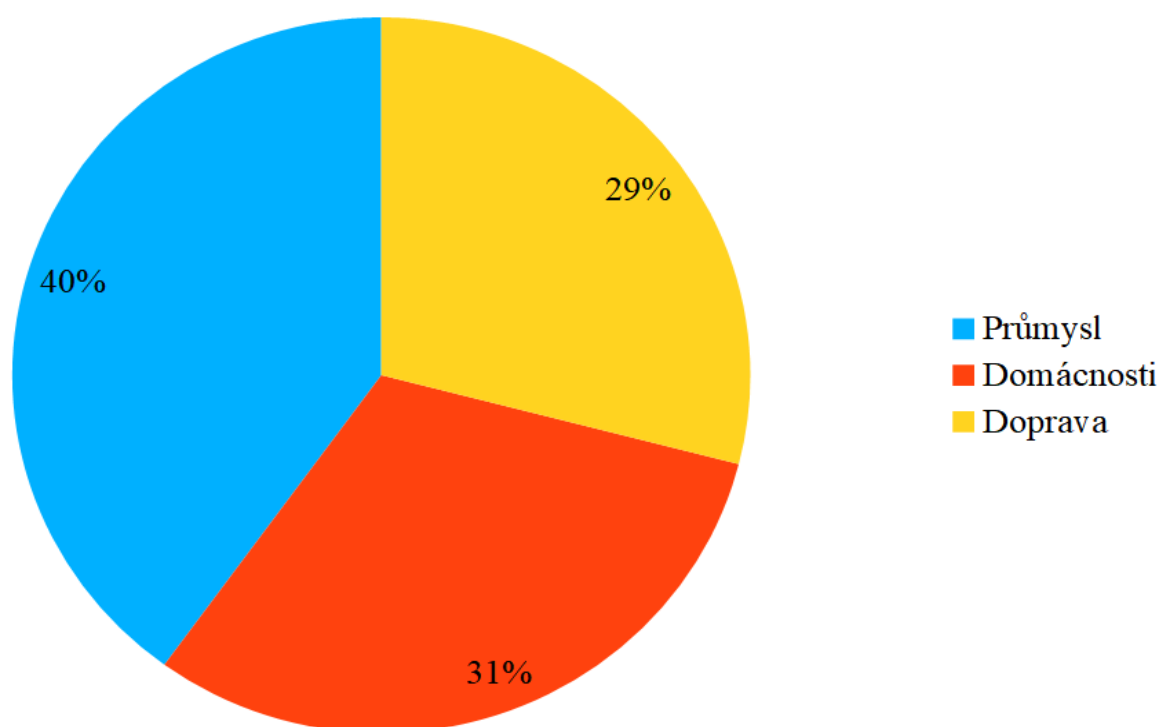
5.3.3 Místní příspěvek ke globální změně klimatu

Pouze 6 % emisí skleníkových plynů pochází od místních veřejných služeb (výroba a rozvod pitné vody, domácnosti, zpracování odpadu), zatímco 94 % pochází z jiných činností na území města, jako jsou například vytápění budov, mobilita atd. Pro snižování produkce je tedy důležité více informovat obyvatele o tom, jak využívat energii a povzbuzovat je ke změně jejich každodenního chování. Nantes si klade za cíl stát se průkopníkem v zapojování obyvatel do dosahování ambiciózních cílů klimatického plánu a vytváření průlomového vztahu mezi veřejnou politikou a přínosem jednotlivců.

Pro snahu o změnu klimatu přijal Nantes územní akční plán, jehož cílem je snížit emise o 30 % na obyvatele do roku 2025 v oblasti bydlení, dopravy a služeb. Zahrnuje to řadu adaptačních opatření k omezení klimatických změn. Snaží se jich docílit tím, že se sjednocují politická chování se zásadami klimatu. Poradci v této oblasti poskytují rady jak šetřit s energií. Zaváděním nových technologií se šetří zdroje a to například rozvíjející se trh větrných elektráren na moři.

Jedním z projektů, na kterých Nantes a Saint-Nazaire spolupracovali, byly výzkumné programy pro alternativní zdroje energie se zaměřením na námořní hybridní pohon a využití energie z vlnové síly. Cíle však nebude dosaženo bez pomoci všech 600 000 obyvatel metropolitní oblasti a všech společenských sektorů, včetně vědců, podniků a místních správ. Další snaha Nantes zvýšit kvalitu vzduchu byl workshop o klimatu, do kterého se zapojilo 150 domácností. V Nantes sídlí také partneři, kteří se podílejí na rozvíjejícím se trhu s větrnými farmami. (Nantes EGCA, 2013).

Graf 1: Zdroje emisí CO₂ vyjádřené v %

Zdroj: Vlastní zpracování dle Nantes EGCA (2013)

Nantes se snaží být aktivní v mnoha evropských a globálních organizacích s cílem propagovat model růstu a zvýšit povědomí o tom, jak mohou významná městská centra přispět k podpoře spravedlivých a udržitelných oblastí v Evropě. Proto se Nantes aktivně zapojuje do následujících projektů:

- Eurocities: V roce 2013 bylo Nantes viceprezidentem této důležité sítě sdružující více než 140 evropských měst představujících celkovou populaci 130 milionů obyvatel. Nantes je spolupředsedkyní s Kodaní této skupiny pro změnu klimatu.
- Council of European Municipalities and Regions (CEMR): Nantes je členem výboru pro evropskou politiku.

- United Cities and Local Governments (UCLG): Nantes je mluvčím pro tuto globální síť v oblasti klimatu od roku 2013.
- Pakt starostů a primátorů: Mainstreamové hnutí místní samosprávy se dobrovolně zavázala ke zvýšení energetické účinnosti a využívání obnovitelných zdrojů energie.
- Climate Alliance: Evropská síť místních orgánů zavázaná k ochraně světové klimatu. Nantes je členem evropského výboru.
- International Association of Public Transport (UITP): sdružuje všechny evropské klíčové hráče v oblasti dopravy, včetně operátorů, průmyslu a místních úřadů. Nantes je členem od roku 2010.
- Network CIVITAS / CIVINET: Vzájemná výměna osvědčených postupů v oblasti mobility mezi Evropskými městy. Nantes je zakládajícím členem této komunikační sítě (Nantes EGCA, 2013).

5.3.4 Hluk

Pokud jde o hluk, porotci udělující EGCA ocenili „*vynikající výsledky opatření přijatých místním úřadem ke zlepšení akustického prostředí*“. Nantes je pilotním městem již od 80. let a v roce 1993 si zajistil cenu Golden Decibel Award od francouzské Národní rady. Díky tomuto ocenění si město opatřilo vzdělávací kampaně a začlenění prevence hluku do jiných veřejných institucí. Nantes využila možnosti vypracovat Environmental Noise Prevention Plan (PPBE), který funguje na základě hlukových map zahrnujících 24 obcí v metropolitní oblasti Nantes. Účelem tohoto dobrovolného plánu je umožnit orgánům reagovat na legitimní očekávání občanů, tj. nabídnout kvalitní obyvatelné prostředí všem obyvatelům metropolitních oblastí, dát do povědomí problém s hlukem všem veřejným politikům prováděných na těchto územích a zároveň neohrožovat životní prostředí. Za tímto účelem bude v roce 2025 zahájena studie, která má připravit a vypracovat víceletý akční plán pro hluk, který bude zahrnovat regulační PPBE. Tato práce bude prováděna v úzkém partnerství s 24 obcemi a různými klienty příslušných infrastruktur a zařízení (Nantes EGCA, 2013).

5.3.5 Selektivní sběr odpadu

Běžně se každý rok ve městě Nantes shromáždí, uskladní a zpracuje asi 310 000 tun odpadu (kromě sutin), což představuje téměř 477 kg domácího odpadu na obyvatele ročně. Za účelem zvládnutí tohoto neustálého toku odpadu uspořádala společnost Nantes Métropole různé typy

sběru. A díky selektivnímu sběru odpadu, který obyvatelé dobrovolně odvezou do sběrných středisek, se optimalizuje recyklace mnoha forem odpadu. Selektivní sběr odpadu je nyní pro všechny obyvatele města rutinou. Město nabízí řadu nabídek jak ke snížení množství vyprodukovaného odpadu, tak k jeho třídění. Mezi ně například patří: nová recyklační schéma nazvané „Tri’Sac“, díky kterému dostávají obyvatelé žijící v bytech nebo domech v centru města. Na kartičku Tri’Sac dostávají tito lidé zadarmo žluté a modré odpadkové pytle. Do žlutých pak třídí všechnen recyklovatelný odpad, který následně vyhodí do žlutých kontejnerů. Ty se pak vezou do velkých třídících sběren, kde se odpad pomocí laserového čidla roztřídí. Modré pytle putují do spaloven odpadu, jejíž teplo následně ohřívá městskou teplotrenskou síť. V kombinaci s úsilím obyvatel umožnily tyto režimy v letech 2001 až 2013 snížit množství vyprodukovaného odpadu o 17,6 % na obyvatele za rok. Tento systém sběru, který byl zaveden postupně od roku 2006, byl v roce 2013 rozšířen na všechny panelové domy v Nantes. Jeho cílem je vyřešit prostorová omezení a podpořit selektivní třídění hlavních druhů domácího odpadu.

Greater Nantes má dobře fungující systém nakládání s odpady, přičemž pouze 11 % odpadků z těch, které nejsou biologicky rozložitelné, jde na skládku. Recyklace představuje 35 % likvidace komunálního odpadu a energie se získává ze spaloven. Greater Nantes se také účastní národních projektů předcházení vzniku odpadu a recyklace.

V roce 2011 zahájila společnost Greater Nantes novou občanskou iniciativu zaměřenou na snižování odpadu. Vyzvala dobrovolnické domácnosti, včetně svobodných lidí, rodin s dětmi a důchodců, aby se zúčastnili tříměsíčního pokusu zaměřeného na prozkoumání způsobů, jak snížit domácí odpadky. Od ledna 2012 je 90 % občanů Nantes schopných třídít své odpadky doma a následně s nimi správně zacházet (Nantes EGCA, 2013).

5.3.6 Doprava

Doprava hraje v Nantes zásadní roli při snižování oxidu uhličitého a zlepšení kvality života pro své občany. Obyvatelé Nantes denně podniknou přibližně 2 miliony cest a z toho je 15 % veřejnou dopravou. Proto město zavedlo v roce 2013 novou, vysoce kvalitní infrastrukturu veřejné dopravy, aby přiměla své občany nechat auto doma. Vytvořili proto pruh podél silnic pro autobusy, který bude mít přednost v jízdě před ostatními prostředky na křižovatkách. Kombinuje tedy rychlost a vyhrazenou linku, která má ovšem nižší náklady než tramvajová. Pro tento systém dali do provozu tzv. ‘Chronobus’, který zavede strukturální změny, jako je

rozšíření silnice a kruhových objezdů, které zaručí zrychlení doby jízdy mezi centrem města a jeho okolním předměstím. Čtyři hlavní tratě ‘Chronobusu’ vstoupily do provozu v říjnu 2014 a další tři na začátku školního roku 2015. Po roce 2015 byla síť doplněna o tři nové tratě zajišťující okružní spoje. Doplnují již dostupných 45 km tramvajových linek

Nantes bylo prvním francouzským městem, které úspěšně zavedlo elektrické tramvaje. Síť tramvají, která byla uzavřena v roce 1958, byla znovu otevřena v roce 1985 a dnes pokrývá 45 km, což z ní činí jednu z nejdelších ve Francii a umožňuje přepravu přibližně 65 milionů cestujících ročně (Métropole Nantes, 2014).

Cíle Nantes pro lepší dopravní síť jsou stanovené v plánu městské mobility pro metropolitní region. Plán na období 2010–2015 s cíli do roku 2030 má snahu získat rovnováhu mezi soukromým automobilem a jinými ekologičtějšími prostředky cestování po městě a okolí, například pěšky, na kole nebo autobusem. Rovněž přichází s plánem na sdílení kol prostřednictvím služby „Bicloo“, které fungují například jako naše koloběžky Západočeské univerzity. Na příslušnou kartičku je možné si vypůjčit kolo u stojanu a následně ho do stojanu na jiném konci města vrátit. Těchto stanic se v Nantes nachází 123 a obsluhují 1230 kol (Nantes.Turisme, 2017). Tato služba je v Nantes hojně využívána, lze si totiž vypůjčit i kola se speciálním vozíkem na děti. Proto jsou každé všední ráno těchto kol plné ulice.

Obrázek 3: Stojany pro Bicloo kola na l'île de Nantes

Zdroj: Vlastní fotografie (2021)

Ve městě Nantes je maximální povolená rychlost 30 km/h, což napomáhá ke snižování emisí CO₂. Aby město podporovalo využívání hromadné dopravy před automobilovou, mohou řidiči nechat zaparkované auto u vzdálenějších tramvajových zastávek na parkovišti, které je pod kamerovým systémem. Po předložení jízdenky hromadné dopravy máte toto parkování na celý den jen za 2 eura a o víkendech dokonce zadarmo. Zároveň se Nantes snaží podporovat obyvatele k využívání hromadné dopravy tím, že celodenní jízdenka pro až čtyřčlennou rodinu stojí pouze 2 eura.

Tabulka 4: Porovnání městské mobility v Nantes v roce 2013 a cíle pro rok 2030 v procentech

Způsob dopravy	Využívání v roce 2013	Cíl na rok 2030
Pěší	26%	32%
Kolo	6%	15%
Veřejná doprava	19%	22%
Automobil	49%	31%

Zdroj: vlastní zpracování dle Nantes EGCA (2013)

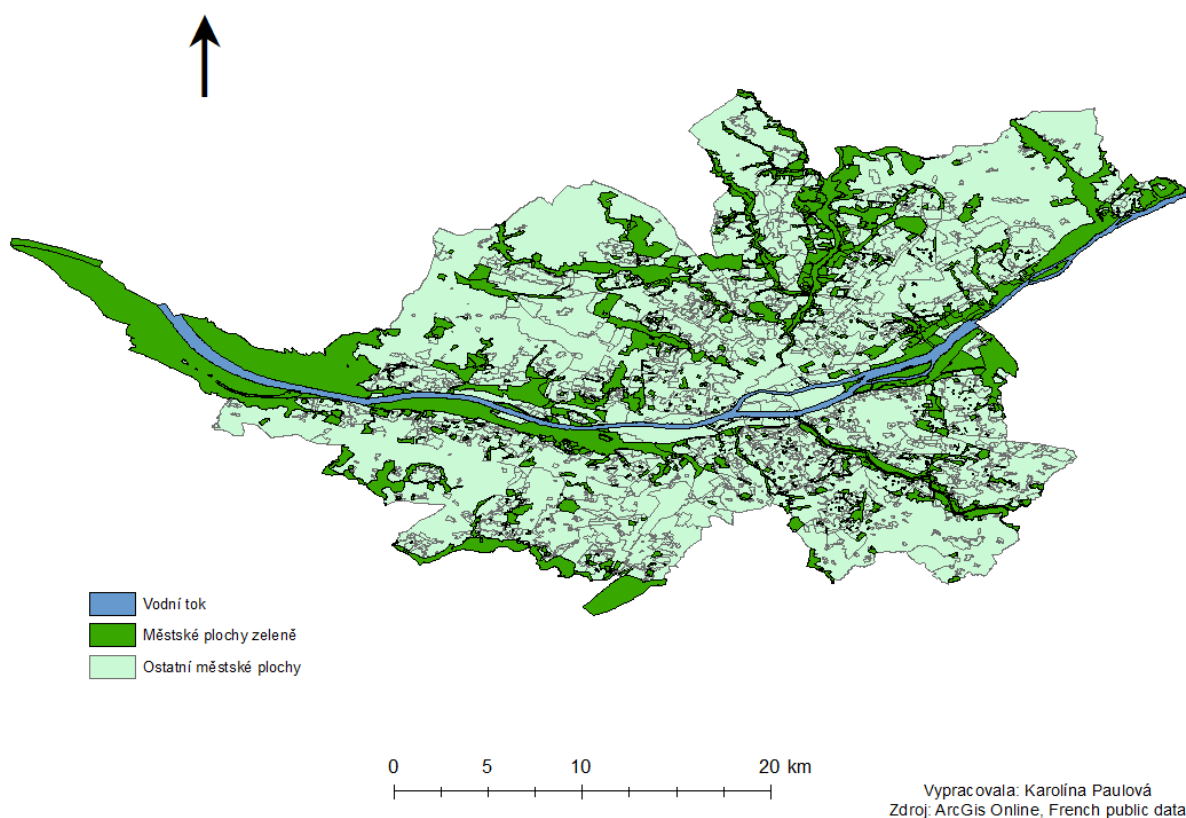
5.3.7 Městská zeleň

Městské zelené plochy přispívají k posílení lidského zdraví a pohody a zároveň zmírňují dopady na změny klimatu. Existují důkazy o tom, jak zelené plochy ve městech snižují účinky městského tepelného ostrova a s tím spojenou spotřebu energie (např. snížením spotřeby klimatizace). Zároveň poskytují občanům lepší životní podmínky. V době, kdy severní a severovýchodní Evropa čelí soustavnému nárůstu četnosti silných srážek, může hustý a rozsáhlý kryt lesních a zelených prostor ve městech snížit riziko ke vzniku záplav. Také může pozitivně ovlivnit kvalitu vody a zvládání dešťových srážek. V této souvislosti mohou města těžit z dobře vybrané a spravované městské zeleně, která zmírňuje změny teploty vzduchu a relativní vlhkosti, například prostřednictvím evapotranspirace. Městská zeleň navíc snižuje znečištění ovzduší a hluku a vytváří krátkodobé a dlouhodobé výhody pro rezidenty (Meijering, 2014). Souvislost mezi zdravotními výsledky a městskými zelenými plochami byla prokázána v několika studiích a ukázalo se například, že blízkost a dostupnost zelených ploch snižují pravděpodobnost obezity, kardiovaskulárních onemocnění a celkové úmrtnosti

ze všech možných příčin. Pokud jde o duševní zdraví u občanů, kteří mají přístup k zeleným plochám, je méně pravděpodobné, že se u nich rozvine deprese nebo úzkost (Giannico, 2021).

Od roku 2014 bylo v Nantes vysazeno 7 000 nových stromů na 1 085 hektarech veřejných zelených ploch, to představuje 39 m² zeleně na obyvatele. V Nantes můžeme najít 101 parků a zahrad. Město poskytuje útočiště pro 193 chráněných druhů zvířat a 47 chráněných druhů rostlin. Se svými ukázkami místní flory a fauny jsou parky a zahrady v Nantes nejnavštěvovanějšími památkami po celý rok: od anglického Parc de Procé po japonskou zahradu l'île de Versailles a Fonderies de l'Atlantique (Atlantické slévárny), které se přestavěly na tropickou zahradu (Nantes EGCA, 2013).

Obrázek 4: Mapa zelených ploch ve městě Nantes

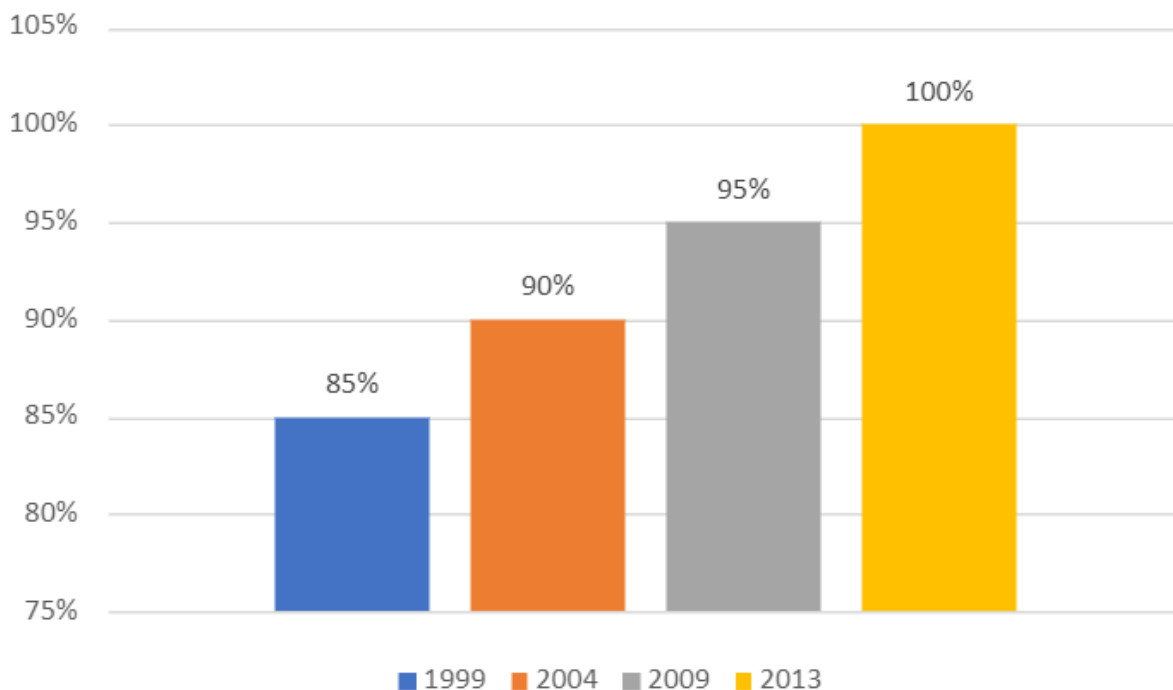

Zdroj: Vlastní zpracování dle French public data (2021)

Dle mapy je patrné, že zelených ploch se ve městě Nantes a přilehlém okolí nachází mnoho. Nejvíce se koncentrují podél řeky Loiry, ale jsou hojně zastoupeny i v severní části města. V mapě jsou zastoupeny lesy, parky a zahrady. Mezi jednotlivými plochami se nachází

cyklostezky, které jsou ve městě Nantes hodně využívány. Pro město je zastoupení zeleně ve městě důležitým prvkem pro kvalitní život obyvatelstva.

Graf 2: Počet obyvatel žijících do 300 metrů od městské zeleně vyjádřený v %

Zdroj: Vlastní zpracování dle Nantes EGCA (2013)

Pro zlepšení kvality života v Nantes bylo potřeba prostor využívat racionálnějším a jemnějším způsobem. Vytváření veřejných nebo poloveřejných zelených ploch pomohlo sladit soukromý život s přírodním prostředím. Jak se Nantes postupem času transformovalo z průmyslového města na město zelené, jeho politika je proto zaměřena na zachování tohoto ekologického dědictví.

Dalším významným zeleným objektem v Nantes je takzvaná „Petite Amazonie“. Tuto oblast Natura 2000 zahrnuje do své sítě Evropských významných lokalit s florou a faunou. Petite Amazonie je mokřad nacházející se v centru Nantes vedle nádraží. Původně byl louka izolovaná od městského rozvoje. Petite Amazonie je nyní chráněný mokřad a domov pro řadu ptáků, rostlin, vodních živočichů a hmyzů, které lze vidět na prohlídkách s průvodcem.

Nantes nejvíce investuje do rozvoje vegetativních ploch ze všech francouzských měst s více než 16 miliony eur (Metropole Nantes, 2016). Na údržbu a rozvoj svých zelených ploch věnuje v průměru 135 eur ročně na obyvatele, což vychází na trojnásobek celostátního průměru na obyvatele (46,50 eur). Hlavní snahou je stát se zeleným městem, jehož povrch je

ze 45 % pokryt vegetací, například výstavbou více zelených střech. Investici města představuje například výsadba 1 000 magnólií a kamélií od roku 2014 do roku 2020 (Nantes EGCA, 2013).

Tabulka 5: Příklady projektů podporující městskou zeleň vzniklých díky titulu EGCA v roce 2013 v Nantes

Příklady projektů Nantes 2013	Popis
Parc des Oblates	Park ve městě Nantes byl otevřen v červnu 2013 uměleckou institucí „Estuaire“. Tříhektarový park nabízí úžasný výhled na Loire a na celé Nantes.
The Greeters	Jedná se o uvítací výbor pro návštěvníky, který společně s jeho dobrovolníky pomáhá provádět turisty po městě. Tato občanská iniciativa byla k dispozici po celý rok 2013. Pořádají i prohlídky v Petite Amazonie.
Six Walks	Vybudované stezky podél řek v blízkosti města Nantes byly situované tak, aby co nejlépe propojily všech 23 městských čtvrtí.

Zdroj: Vlastní zpracování dle Nantes (2013)

5.3.8 L'île de Nantes

Nantes renovuje staré průmyslové areály v centru města nejmodernějšími principy udržitelné městské ekologie, které kombinují energeticky efektivní bydlení se zelenými plochami a zařízeními pro volný čas. L'île de Nantes je ostrov v řece Loire v jádru města. Původně byl na západním konci přístav a loděnice, ale tyto činnosti se posunuly dále po řece k ústí Loiry a zanechaly po sobě průmyslový brownfield. L'île de Nantes poskytuje významný prostor pro přestavbu, kde se pokouší využívat prostor co možná nejefektivněji. Jejich cílem je dosáhnout rovnováhy mezi různými způsoby využití jako je práce, volný čas, bydlení, mobilita a zanechat co nejvíce zelených prostor, proto byla navržena čtvrť Bottière-Chénaie, na které se nyní pracuje. Bude mít 5 000 obyvatel a předpokládaný datum dostavění je květen 2025. Čtvrť bude nabízet mediální knihovnu, školu, posilovnu, jesle a obchody. Tato čtvrť

kombinuje různé způsoby bydlení a nabízí v Nantes cenově dostupnou nabídku vlastnictví domů. Kultura je jedním z prvků transformujících ostrov. Mezi hlavní atrakce patří Les Machines de l'île (Stroje na ostrově), úžasné mechanické výtvary na způsob tvorby Julese Verna. Sídlí v bývalých skladištích loděnic, otevřených pro veřejnost od roku 2007.

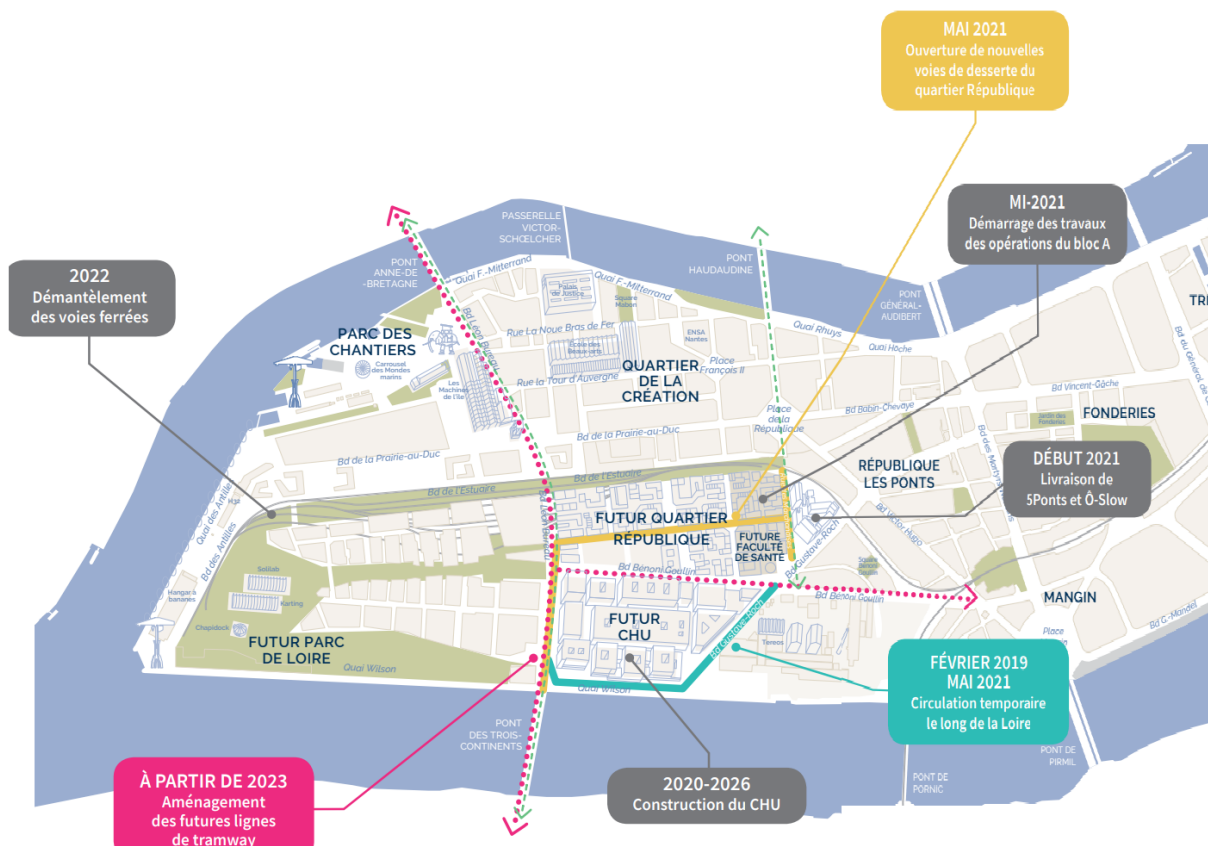
Obrázek 5: Atrakce des Machines de l'île- l'Éléphant

Zdroj: Vlastní fotografie, 2018

Práce, které začaly téměř před 10 lety, zásadně změnilly městskou krajinu l'Île de Nantes. Cílem projektu je poskytnout přibližně 1 milion m² dalšího obytného prostoru, včetně přibližně 7 500 nových bytových jednotek pro 15 000 až 20 000 lidí, čímž se zdvojnásobí současná populace ostrova. Zásady „městské ekologie“ se uplatňují na celém ostrově, zejména na bývalých brownfieldech, například opětovným využitím stávající ornice a to instalací systémů sběru dešťové vody a přírodních vodních systémů. Tento krok napomohl vyhýbáním se automatizovaným zavlažovacím systémům na zelených plochách a zajištěním ochrany biologické rozmanitosti v řece Loire. S ohledem na podporu evropské energetické účinnosti je navíc prioritou systematické snižování spotřeby energie v bytových jednotkách a veřejných budovách.

Obrázek 6: Budoucí projekty l'île de Nantes

Zdroj: Transformations (2021)

2022: Démantèlement des voies ferrées - Odstranění/demontáž stávající železniční sítě

2023: Aménagement des futures lignes de tramway - Výstavba budoucí tramvajové linky

2020-2026: Construction du CHU - Výstavba nového komplexu CHU (Fakultní nemocnice a výzkumné centrum)

2019-2021: Circulation temporaire le long de la Loire - Přečhodná změna provozu podél řeky Loiry

2021: Livraison de 5Ponts et O-Slow - Kolaudace budov pro projekt 5Ponts (zprostředkování důstojného bydlení pro sociálně slabé pod záštitou nevládní neziskové organizace Emmaus44) a projekt O-Slow (ubytování studentů a prostory pro volno-časové aktivity)

2021: Démarrage des travaux des opérations du bloc A - Zahájení prací na bloku A (část CHU)

2021: Ouverture de nouvelles voies de desserte du quartier République - Otevření nové pěší zóny čtvrti République

Projekty l'île de Nantes se snaží o vybudování co nejlepších podmínek pro život. V roce 2022 se začne s odstraňováním staré železniční sítě a na její místo nastoupí cyklostezka. Na rok 2023 se plánuje spuštění nové tramvajové linky, která bude spojovat ostrov s okolním městem. Mezi lety 2020 a 2026 bude vybudována nová fakultní nemocnice s porodnicí ale i například se zázemím pro výzkum a vývoj léčiv. Začátkem letošního roku se začalo s výstavbou bytových objektů a předpokládaná doba projektu je 10 let.

Do roku 2025 si projekt l'Île de Nantes klade za cíl:

- Zlepšit kvalitu života svých občanů
- Podporovat udržitelný hospodářský rozvoj
- Znovu připojit město k jeho řece
- Postavit 7500 energeticky efektivních domů pro více než 15 000 lidí
- Vytvořit 15 000 nových pracovních míst
- Vytvořit dalších 150 hektarů zelených veřejných prostranství
- Zlepšit dostupnost veřejnou dopravou a snížit počet cest automobilem (Transformations, 2021)

5.3.9 Kultura

V průběhu posledních 20 let vstoupila Nantes do centra pozornosti podporou talentů svých kreativních umělců a prostřednictvím úspěšných akcí a kulturních workshopů. Nová místa pro současnou kulturu a umělecké výstavy nabízejí možnost prozkoumat objevující se trendy a návštěvy veřejnosti. Existuje umělecká scéna, která cestuje po celém světě a podporují je programy z Nantes Métropoles. Nantes si je vědoma role, kterou hraje kultura v každodenním životě, proto podporuje pouliční kultury (festival Hip'obsession), divadelní společnost (Nantes Royal de Luxe), která pořádá ambiciózní představení po celém světě a mnoho dalších (Nantes EGCA, 2013).

5.3.10 Zhodnocení projektu Nantes 2013

Mnou sledované projekty lze považovat za úspěšné. Nantes totiž bylo schopné ze všech 12 tematických okruhů udělat alespoň malý pokrok pro město v každém z nich. Mezi nejúspěšnější projekt patří především proměna průmyslové zóny l'île de Nantes na oblíbený

kulturní, společenský a sportovní prostor pro vyžití celých rodin. Místní samosprávy byly schopné využít tento projekt rozumně a spojit tak přírodu a bydlení pro obyvatele Nantes. V současné době se Île de Nantes stává atraktivním místem pro bydlení díky výstavbě bytů, nemocnice a školek. Hlavním stimulem pro tento krok bylo právě vítězství v soutěži EGCA.

Diskuse

Titul EGCA je ocenění snahy evropských měst, jehož cílem je propagace a podpora městského života šetrného k životnímu prostředí. Účast měst není povinná a ocenění neposkytuje žádné zvláštní ekonomické výhody (s výjimkou očekávaného nárůstu cestovního ruchu a investic ve vítězném městě, ale žádná taková záruka neexistuje), což znamená, že města se účastní především kvůli lepšímu životnímu prostředí. Lze dokonce tvrdit, že EGCA funguje jako ekoznačka. Nantes získalo tento titul v roce 2013 a od té doby inspiruje další města, aby jejich místní samosprávy podporovaly lepší podmínky pro život. Otázkou je, zda je cena EGC správným způsobem k dosažení udržitelného rozvoje. Naplní cena svou vizi ekologizace evropských měst a zlepšení kvality života občanů? Skutečně se evropské městské oblasti díky ocenění stávají prosperujícími? Na tyto otázky neexistují jednoznačné odpovědi. Moje zjištění v práci však naznačují, že v některých ohledech by titul mohl vést k zelenější Evropě nebo k tomu má alespoň potenciál.

Myšlenkou EGCA je vytvořit systém, kde se města rozhodnou účastnit, protože chtějí pozitivně přispět k místnímu i globálnímu prostředí. Jako bonus může titul EGCA vést k prosperující městské zeleni, novým investicím, lepším životním podmínkám a zvýšení cestovního ruchu. Prostřednictvím soutěže EGCA mohou města rozvíjet spolupráci a vzájemně se tak inspirovat ke společnému přispívání pro změnu klimatu. Města, která získají titul, si mohou zvolit vlastní metody a projekty, což znamená, že se snaží přijmout environmentální přístupy odpovídající jejich místním potřebám. EGCA podporuje ekologii v rámci 12 kategorií uvedených teoretické části mé práce.

Přínosy titulu EGCA pro město Nantes jsou podle mých zjištění většinou prospěšné. Jak ukazují projekty s ním spojené, především pak projekty v rámci l'île de Nantes, pomohlo získání titulu k nastartování místních orgánů pohnout s průmyslovou částí města a přetransformovat jí do atraktivní oblasti pro život. Výhody EGCA do značné míry závisely na tom, jak se Nantes rozhodlo tento titul reprezentovat. Jelikož Nantes vzalo vítězství v soutěži zodpovědně a snažili se splnit svá očekávání, lze jeho přínosy pro město konstatovat jako pozitivní.

Stručně řečeno, účast na ocenění EGC je dobrovolná, ale vítězné město má odpovědnost za propagaci titulu pro sebe a pro ostatní evropská města. Je třeba, aby EU udělila toto ocenění nejsnaživějším městům, ale měla by také provést následná opatření, aby zajistila, že závazky

vítězných měst budou splněny. Pokud ano, pak by ocenění EGC mohlo být vnímáno jako pozitivní krok směrem k zelené a udržitelné Evropě.

Závěr

Práce se zabývá nejprve rozbořem environmentální politiky, díky které je možnost ve městech podporovat biologickou rozmanitost a nastolit rámec pro udržitelný rozvoj. Jedním z nástrojů environmentální politiky je titul EGCA. Tento titul EU uděluje evropským městům za jejich snahu vytvořit co nejlepší podmínky pro život obyvatelstva s ohledem na životní prostředí. Zároveň se práce věnuje historii a podmínkám pro získání tohoto ocenění. Práce se zaměřuje také na zásadní dokumenty, které přispěly k definování těchto základních pojmů.

Titul EGCA je pro vítězná města stimulem k rozvoji měst samotných, ale i k jejich marketingu. Díky EGCA mohou města přispět ke globální změně klimatu, zvýšit podíl městské zeleně a inspirovat další města k environmentálnímu myšlení jejich obyvatel. Konkrétně u města Nantes pomohl titul k přístupu obyvatelstva a jejich chování. Dříve město zaměřující se na těžký průmysl může být nyní příkladem pro ostatní evropská města.

V empirické části dochází k porovnání 11 měst, která dostala titul EGCA v letech 2010-2020. Pro komparaci dat mezi městy byl vytvořen systém udělování bodů, který je založen na škále o 5 bodech (1-5), kdy nejvyšší skóre je 5. Tyto body symbolizují, jakou pozornost konkrétní město dané problematice věnuje. Města a environmentální témata byla zadána do tabulky a jejich body byly barevně rozlišeny pro větší přehlednost výsledků. Nejvíce bodů a tedy i pozornosti získala u všech 11 měst městská zeleň a naopak nejméně se města věnovala problematice hluku. Hojné zastoupení zeleně ve městech představuje hlavní očekávání od ceny EGC. Města se proto po získání titulu snaží co nejvíce rozšířit a zkvalitnit tyto prostory.

Dále se práce věnuje těmto okruhům konkrétně u města Nantes. To si klade sebevědomé cíle do následujících let, aby co nejvíce naplnila očekávání od zeleného města. Díky titulu EGCA zavedlo Nantes nový systém sběru odpadu, rozšířilo městskou zeleň natolik, že všichni obyvatelé žijí do 300 metrů od zelené plochy a také vytvořilo novou autobusovou linku pro zvýšení využívání městské hromadné dopravy. Vítězství v soutěži dopomohlo městu Nantes posílit projekty, které mají jako hlavní cíl rozšířit povědomí o soutěži, ovlivňovat a motivovat evropská města, aby usilovala o získání titulu v této soutěži. Jedná se především o mechanicky poháněné stroje, konkrétně Aéroflorale, které slouží jako symbol vítězství Nantes v roce 2013. Dalším významným projektem je l'île de Nantes, který je renovován, aby poskytl ideální podmínky pro bydlení a rekreaci. Budou se zde nacházet moderní nemocnice,

obchody, sportovní areály a cyklostezky. Nantes vzalo vítězství zodpovědně a snaží se i nadále plnit své cíle týkající se životního prostředí a povědomí jeho obyvatel. Lze tedy konstatovat, že získání titulu EGCA mělo na Nantes pozitivní dopad v oblasti života obyvatel.

Seznam použitých zdrojů

Andersen, S., & Liefferink, D. (1997). *European Environmental Policy*. UK: Manchester University Press.

Beatley, T. (2012). *Green Cities of Europe*. Washington: Island Press.

Bergh, M. (2007). *Evolutionary economics and environmental policy: survival of the greenest*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing.

Carley, M., & Christie, I. (2000). *Managing Sustainable Development*. UK: Earthscan.

Citizen Centric Cities (2018). *The Sustainable Cities Index 2018*. [online] Dostupné 12. 12. 2020 z: <https://designapplause.com/news/citizen-centric-cities-the-sustainable-cities-index-2018/211466/>

Dr. Brillhante, O., & Klaas, J. (2018). *The Green City: defining and measuring performance*. Rotterdam: Erasmus University

Economist Intelligence Unit (2009). *European Green City Index*. [online] Dostupné 12. 12. 2020 z: <https://assets.new.siemens.com/siemens/assets/api/uuid:cf26889b-3254-4dcb-bc50-fe7e99cb3c7/gci-report-summary.pdf>

European Commission (2020). *European Green Leaf Award*. [online] Dostupné 12. 12. 2020 z: <https://ec.europa.eu/environment/europeangreencapital/europeangreenleaf/>

European environmental agency (2016). *Environment and climate policy evaluation*. Luxembourg: Publication Office of the European Union.

European environmental agency (2015). *Evropské životní prostředí – stav a výhled 2015: shrnutí*. Kodaň: Evropská agentura pro životní prostředí.

European environmental agency (2020). *Stav přírody v Evropě se stále vážně zhoršuje, ukazuje poslední hodnocení*. [online] Dostupné 23. 4. 2021 z: <https://www.eea.europa.eu/cs/highlights/stav-prirody-v-evrope-se>

European Union (2020). *Environment* [online] Dostupné 10. 2. 2021 z: Environment | https://europa.eu/european-union/index_en

- Envi web (2017). *Environmentální politika*. [online] Dostupné 3. 12. 2020 z: <http://www.enviweb.cz/archiv/?find=environment%C3%A1ln%C3%AD+politika&article=on&press=on&video=on&info=on>
- Environmental Magazine (2009). *What are 'green cities'?*. [online] Dostupné 3. 3. 2021 z: <https://phys.org/news/2009-03-green-cities.html>
- Giannico, V. a kol (2021). *Green spaces, quality of life and citizen perception in European Cities*. Netherlands: Elsevier
- Grafton, R. Q., Pendleton, L. H., & Nelson, H. W. (2001). *A dictionary of environmental economics, science and policy*. Cheltenham, UK: Edward Elgar.
- Howe, C., & Mitchell, C. (2012). *Water sensitive cities*. London: IWA Publishing.
- ICLEI (2021). *Local Governments for Sustainable*. [online] Dostupné 3. 12. 2020 z: <https://iclei.org/>
- Irish Tech News (2012). *Everything you wanted to know about the European Green Capital Award & European Green Leaf Award*. [online] Dostupné 12. 12. 2020 z: <https://irishtechnews.ie/everything-you-wanted-to-know-about-the-european-green-capital-award-european-green-leaf-award/>
- Ježek, J. a kol. (2011). *Marketing jako nástroj tvorby a zvyšování konkurenční schopnosti měst*. Západočeská univerzita: Plzeň
- Jordan, A. (2005). *Environmental Policy in the European Union: Actors, Institutions, and Processes*. London: Earthscan.
- Jordan, A., & Adelle, C. (2013). *Environmental Policy in the EU*. (3. vyd.,) UK: Earthscan.
- Jugrová, I. (2018). *Analýza a hodnocení environmentální politiky ve vybraném podniku* (Diplomová práce). České Budějovice: Jihočeská univerzita, Katedra regionálního managementu.
- Knoepfel, P. (2007). *Environmental policy analyses*. Switzerland: Springer.
- Lisá, A., Pána, L. (2012). *Environmentální politika*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií.
- Lenormand, A. (2013). *Banque des Territoires, 2021*. [online] Dostupné 02. 02. 2021 z: <https://www.banquedesterritoires.fr/nantes-capitale-verte-de-leurope-2013>

- Maier, K. a kol. (2012). *Udržitelný rozvoj území*. (1. vyd.) Praha: Grada Publishing a.s.
- Meijering, J. a kol. (2014). *Identifying the methodological characteristics of European green city rankings*. (str. 132-142) Netherlands: Elsevier.
- Metropole Nantes (2016). *Nantes Ville Verte*. [online] Dostupné 23. 2. 2021 z: <https://metropole.nantes.fr/territoire-institutions/projet/ambitions-territoire/nantes-ville-verte>
- Ministerstvo životního prostředí (2020). *Environmentální nástroje*. [online] Dostupné 12.12.2020 z: <https://www.mzp.cz/cz/search?query=environment%C3%A1ln%C3%AD+politika>
- Moldan, B. (2015). *Podmaněná planeta*. (2.vyd.) Praha: Nakladatelství Karolinum.
- Nantes European Green Capital (2013). *A Review of 2013*. [online] Dostupné 20. 2. 2021 z: https://ec.europa.eu/environment/europeangreencapital/wp-content/uploads/2011/04/bilan_nantes_green_capital_EN.pdf
- Nantes.Tourisme (2017). *Pratique Bicloo*. [online] Dostupné 20. 4. 2021 z: https://www.nantes-tourisme.com/fr/recherche?search_api_views_fulltext=bicloo
- Pallemaerts, M., & Azmanova, A. (2006). *The European Union and Sustainable Development*. Brussel: VubPress.
- Pearce, D., Barbier, E., & Markandya, A. (1997). *Sustainable developement*. UK: Earthscan.
- Pearlmutter, D. (2017). *The Urban Forest*. Madrid: Springer.
- Ritschelová, I., Tošovská, E., & Sidorov, E. (2007). *Environmental policy: selected chapters*. Ústí nad Labem: UJEP.
- Ritschelová, I., (2002). *Úvod do politiky životního prostředí*. (1. vyd.), Ústí nad Labem: UJEP.
- Roberts, J. (2004). *Environmental policy*. London: Routledge.
- Rogers, P., P., Jalal, F., K., & Boyd, J., A. (2008). *An Introduction to Sustainable Development*. UK: Earthscan.
- Royal commission of environmental pollution (2007). *The Urban Environment*. Velká Británie: Birmingham.
- Soukupová, J. a kol. (2011). *Ekonomika životního prostředí*. Brno: Masarykova univerzita.

Gotovac, A., & Kerbler, B. (2019). *From Post-socialist to Sustainable: The city of Ljubljana*. Switzerland: Licensee MDPI, Basel.

Šauer, P. a kol. (1997). *Základy ekonomiky životního prostředí*. (1. vyd.) Praha: Vysoká škola ekonomická.

Šimíčková, M. (2006). *Environmentální ekonomie a environmentální politika: Environmentální vzdělávání*. Ostrava: Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava.

Šplíchalová, I., (2017). *Environmentální politika Evropské unie a Čínské lidové republiky* (Diplomová práce). Vysoká škola ekonomická v Praze, Fakulta mezinárodních vztahů, Česká republika.

Tomšík, K. (2007). *Evropská integrace a environmentální ekonomika*. (2. vyd.) Praha: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta.

Transformations (2021). *Le magazine du projet urbain de l'île de Nantes*. [online] Dostupné 20. 4. 2021 z: https://www.iledenantes.com/wp-content/uploads/2021/03/TransformationsMagazine26_Avril2021.pdf

Vuparvalentine (2015). *La Villette : Une construction insolite sur le parvis*. France: Nantes

Zimmermann, M., & Simson, R. (2013). *The Economy of Green Cities*. Germany: Springer

Seznam tabulek

Tabulka 1: Významné dokumenty ovlivňující environmentální politiku Evropské unie	14
Tabulka 2: Zaměření environmentální politiky vítězných měst titulu EGCA v letech 2010-2020 (5 - nejvíce, 1 - nejméně)	29
Tabulka 3: Zaměření environmentální politiky vítězných měst titulu EGCA v letech 2010-2020 (5 - nejvíce, 1 - nejméně)	30
Tabulka 4: Porovnání městské mobility v Nantes v roce 2013 a cíle pro rok 2030 v procentech	39
Tabulka 5: Příklady projektů podporující městskou zeleň vzniklých díky titulu EGCA v roce 2013 v Nantes.....	42

Seznam obrázků

Obrázek 1: Mapa vítězných měst titulu EGCA v letech 2010-2020.....	28
Obrázek 2: Aéroflorale na náměstí v Nantes	33
Obrázek 3: Stojany pro Bicloo kola na l'île de Nantes	38
Obrázek 4: Mapa zelených ploch ve městě Nantes	40
Obrázek 5: Atrakce des Machines de l'île- l'Éléphant.....	43
Obrázek 6: Budoucí projekty l'île de Nantes.....	44

Seznam grafů

Graf 1: Zdroje emisí CO ₂ vyjádřené v %.....	35
Graf 2: Počet obyvatel žijících do 300 metrů od městské zeleně vyjádřený v %	41

Seznam zkratek

CEMR - Council of European Municipalities and Regions

DDT - Dichlordifenyltrichloretan, insekticid

EEA - European Environmental Agency

EGC - European Green Capital

EGCA - European Green Capital Award

EGLA - European Green Leaf Award

EHS - Evropské Hospodářské Společenství

EU - Evropská Unie

ES - Evropské Společenství

GCPM - Green Cities Practices Matrix

CHU - Centre Hospitalier Universitaire

ICLEI - Local Governments for Sustainability

OECD - Organization for Economic Co-operation and Development

OSN - Organizace Spojených Národů

SCI - Sustainable City Index

Scot - Schéma de Coherence Territoriale

SEA - Single European Act

UCLG - United Cities and Local Governments

UITP - International Association of Public Transport

Abstrakt

Paulová, K. (2021). *Přínosy titulu European Green Capital pro rozvoj města na příkladu Nantes* (Bakalářská práce), Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta ekonomická, Česko.

Klíčová slova: Environmentální politika, European Green Capital Award, Nantes, udržitelný rozvoj, městská zeleň

Bakalářská práce se zabývá přínosem titulu European Green Capital pro rozvoj města na příkladu Nantes. Konkrétně se práce zaměřuje na vliv environmentální politiky na udržitelný rozvoj v evropských městech. Diskutuje také možné přístupy pro hodnocení životního prostředí měst pomocí environmentálních témat. Tyto témata také pomáhají Evropské komisi a jejím odborníkům vybrat každý rok vítězné město, které obdrží titul EGCA. Část práce je také věnována porovnání těchto vítězů mezi lety 2010 a 2020. Na závěru práce jsou shrnuty získané informace o ceně EGC a také projekty, které byly díky tomuto ocenění v Nantes uskutečněny.

Abstract

Paulová, K. (2021). *Benefits of the European Green Capital Award for the urban development on the example of Nantes* (Bachelor Thesis). University of West Bohemia, Faculty of Economics, Czech Republic.

Key words: Environmental policy, European Green Capital Award, Nantes, sustainable development, urban green area

This bachelor thesis deals with the contribution of the title of European Green Capital to the development of the city on the example of Nantes. Specifically, the work focuses on the impact of environmental policy on sustainable development in European cities. It also discusses possible approaches to assessing the urban environment using environmental themes. These themes also help the European Commission and its experts to select the winning city each year to receive the EGCA title. Part of the work is also devoted to the comparison of these winners between 2010 and 2020. At the end of the work is summarized the information obtained about the EGC award and also the projects that were implemented thanks to this award in Nantes.